

Bruxelles, den 1.8.2022
COM(2022) 366 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN

ÅRSRAPPORT

**OM ANVENDELSEN AF NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET OG OM
FORBINDELSERNE MED DE NATIONALE PARLAMENTER**

ÅRSRAPPORT 2021

OM ANVENDELSEN AF NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET OG OM FORBINDELSERNE MED DE NATIONALE PARLAMENTER

1. INDLEDNING

Dette er den 29. rapport om anvendelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, der forelægges i henhold til artikel 9 i protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet ("protokol nr. 2") til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Den omhandler ligesom de tre foregående rapporter Kommissionens forbindelser med de nationale parlamenter, som spiller en vigtig rolle i anvendelsen af disse principper.

I 2021 fortsatte Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Regionsudvalget med at anvende og videreudvikle deres afprøvede værktøjer og procedurer for at sikre, at nærheds- og proportionalitetsprincipperne blev overholdt i deres arbejde med at udarbejde EU-lovgivning. Kommissionen har ved at konsolidere sin politik for bedre regulering vedtaget nye retningslinjer og en værktøjskasse, der fuldt ud gennemfører Kommissionens tilsagn om at udarbejde det skema til vurdering af nærhedsprincippet, som taskforcen om nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og "mindre, men mere effektivt"¹ har foreslået for alle politisk følsomme og vigtige lovgivningsforslag ledsaget af en konsekvensanalyse. Dette lagde yderligere vægt på et effektivt redskab, der, hvis det anvendes af alle involverede aktører, i væsentlig grad kan lette den objektive vurdering af, hvordan nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet overholdes i EU-lovgivningen. Regionsudvalget har også videreudviklet sit bidrag til dagsordenen for bedre lovgivning, navnlig gennem sit netværk af regionale knudepunkter, og fremmet begrebet "aktiv nærhed"².

Institutionerne havde fuldt ud tilpasset deres arbejdsmetoder for at tage højde for de betingelser, som covid-19-pandemien og dens udvikling har medført. I dette andet år med restriktioner blev samarbejdet med de nationale parlamenter intensiveret. De nationale parlamenter afgav 360 udtalelser, hvilket er betydeligt mere end i de to foregående år (225 i 2020 og 159 i 2019)³, hvilket delvis afspejler det stigende antal forslag, som Kommissionen har fremsat. Heraf var der i alt 16 begrundede udtalelser, der gav udtryk for bekymring over, at nærhedsprincippet var blevet tilsidesat. De fleste af disse fokuserede på lovgivningsforslagene i Fit for 55-pakken. Ingen individuelle forslag udløste mere end tre begrundede udtalelser. Den pakke, der fik størst opmærksomhed, var Fit for 55, og de individuelle forslag, der modtog flest bemærkninger, var forordningen om digitale tjenester (ti udtalelser), direktivet om passende mindstelønninger (ni udtalelser) og de to forslag om EU's digitale covidcertifikat (otte udtalelser hver).

Den skriftlige udveksling med de nationale parlamenter fortsatte med at intensiveres i 2021, og det samme gjorde den mundtlige politiske dialog i dens forskellige former. Møderne fandt sted i fysisk, virtuel eller hybrid form, og antallet af disse og Kommissionens deltagelse i interparlamentariske arrangementer steg yderligere, til dels takket være de muligheder, som videokonferencer giver.

¹ https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/report-task-force-subsidiarity-proportionality-and-doing-less-more-efficiently_da.pdf.

² Jf. afsnit 2.4.

³ Alle udtalelser og Kommissionens svar findes på https://ec.europa.eu/dgs/secretariat_general/relations/relations_other/npo/index_da.htm.

Yderligere bemærkelsesværdige elementer i de nationale parlamenters forbindelser med EU-institutionerne i 2021 var: i) den centrale rolle, som de fleste nationale parlamenter i henhold til deres nationale forfatningsmæssige bestemmelser spillede i forbindelse med godkendelsen af Rådets afgørelse fra 2020 om egne indtægter, og ii) deres høje grad af engagement i forberedelsen og gennemførelsen af konferencen om Europas fremtid.

2. INSTITUTIONERNES ANVENDELSE AF NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

2.1. KOMMISSIONEN

I 2021 fortsatte Kommissionen med at anvende sin dagsorden for "bedre regulering", som sikrer evidensbaseret og gennemsigtig EU-lovgivning, og med at integrere nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet i alle faser af sin politiske beslutningsproces. Den støttede de initiativer, der sandsynligvis vil få betydelige virkninger, med omfattende konsekvensanalyser. Den fulgte også sit tilsagn om at evaluere eksisterende politikker, inden den fremsatte forslag til revision af dem. Disse konsekvensanalyser og evalueringer omfatter en analyse af, i hvilket omfang initiativerne er i overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet.

Bedre regulering: ny kommunikation, retningslinjer og værktøjskasse

I november 2021 vedtog Kommissionen nye retningslinjer for bedre regulering⁴ og en ny værktøjskasse for bedre regulering⁵. Retningslinjerne byggede på de centrale aspekter, der er skitseret i Kommissionens meddelelse om bedre regulering af 29. april 2021⁶, hvori der blev bebudet en ny generation af bedre lovgivning.

I meddelelsen blev der foreslået flere forbedringer af EU's lovgivningsproces i overensstemmelse med von der Leyen-Kommissionens ambitiøse mål, og der blev taget udgangspunkt i statusopgørelsen for bedre regulering i 2019⁷, som havde identificeret flere områder, der kunne forbedres i dagsordenen for bedre regulering. Meddelelsen gentog, at bedre regulering er en fælles indsats for alle interessenter for at sikre, at lovgivningen er af højeste kvalitet, og at EU kun bør handle, når det er nødvendigt (subsidiaritet), og i det omfang, det er nødvendigt (proportionalitet). Den bebudede også, at der ville blive offentliggjort et skema til vurdering af nærhedsprincippet med alle politisk følsomme eller vigtige lovgivningsforslag, der ledsages af en konsekvensanalyse, som bidrager til at omsætte disse principper i praksis. Dette følger op på anbefalingerne fra taskeforcen om nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og "Mindre, men mere effektivt"⁸.

De nye elementer, der blev indført, omfatter en "én ind, én ud"-tilgang for at minimere byrden ved ny EU-lovgivning for enkeltpersoner og virksomheder og forbedre den måde, hvorpå bedre regulering tackler og støtter bæredygtighed og den digitale omstilling. Af direkte relevans for de nationale parlamenter er forenklingen af offentlige høringer ved at indføre en enkelt "opfordring til indsendelse af dokumentation", som erstatter flere tidligere høringer i forskellige faser af politikforberedelsen på den forbedrede portal "Deltag i debatten"⁹. Det input, som nationale og regionale parlamenter eller nationale, regionale og lokale myndigheder kan beslutte at give, er

⁴ SWD (2021) 305 final, der erstatter SWD(2017) 350.

⁵ https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/br_toolbox-nov_2021_en_0.pdf.

⁶ COM(2021) 219 final.

⁷ COM(2019) 178 final.

⁸ Se fodnote 1.

⁹ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say_da

klart identificeret og adskiller sig fra input fra andre interessenter. Det var imidlertid kun et lille antal nationale parlamenter, der brugte denne portal i 2021.

”Fit for Future”-platformen

"Fit for Future" -platformen ("platformen"), der blev oprettet i maj 2020 med henblik på at afløse REFIT-platformen, er en ekspertgruppe på højt niveau, der hjælper Kommissionen med at forenkle lovgivningen, mindske de dermed forbundne unødvendige regulermæssige byrder og udnytte ekspertise og erfaring på lavere forvaltningsniveauer og hos interessenter for at sikre, at lovgivningen når sine mål på den mest effektive måde under hensyntagen til erfaringerne fra nationale, lokale og regionale myndigheder.

Den samler repræsentanter for medlemsstaternes nationale, regionale og lokale myndigheder, Regionsudvalget — støttet af dets RegHub-netværk¹⁰ — Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og interessenter, der repræsenterer erhvervslivet og ikke-statslige organisationer. Platformen spiller en vigtig rolle med hensyn til at give oplysninger om, hvordan lovgivningen gennemføres. I 2021 fremlagde den et ambitiøst første årligt arbejdsprogram¹¹, der dækker 15 forskellige emner inden for en bred vifte af sektorer, med prioriteter for digitalisering, effektiv mærkning, godkendelse og rapportering samt forenkling af EU-lovgivningen.

Konsekvensanalyser

Kommissionen analyserer nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet i alle konsekvensanalyser, der udarbejdes i forbindelse med politiske forslag. Disse vurderinger er underlagt uafhængig kvalitetskontrol af Udvalget for Forskriftskontrol¹². I 2021 gennemgik Udvalget for Forskriftskontrol 83 konsekvensanalyser, hvilket er en betydelig stigning i forhold til året før (41).

Evalueringer og kvalitetskontroller

Nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er også væsentlige aspekter af evalueringer og kvalitetskontroller, som vurderer, om tiltag på EU-plan har givet de forventede resultater med hensyn til effektivitet, sammenhæng, relevans og EU-merværdi.

I 2021 gennemgik Udvalget for Forskriftskontrol 15 større evalueringer, herunder to kvalitetskontroller, sammenlignet med 13 i 2020. Nogle af de aspekter, som evalueringerne dækker, er særligt relevante med hensyn til subsidiaritet og proportionalitet. For eksempel så evalueringen af forordning (EU) nr. 1315/2013 om Unionens retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet¹³ (TEN-T) bl.a. på de ændringer, som med rimelighed kan hævdes at skyldes EU's indgriben, og som overstiger, hvad der kunne forventes af medlemsstaternes nationale foranstaltninger. Evalueringen konkluderede, at en effektiv tilpasning og gennemførelse af foranstaltninger på nationalt, regionalt og lokalt plan skyldtes en fælles og stærk europæisk politik. Den bemærkede også, at det ikke ville have været muligt at opnå en betydelig merværdi gennem TEN-T-samarbejdet med tredjelande, hvis medlemsstaterne havde handlet individuelt.

¹⁰ RegHub er et netværk af lokale og regionale myndigheder, der har til formål at indsamle erfaringer om gennemførelsen af EU's politik gennem høringer af aktører på lokalt plan. Find flere oplysninger på: <https://portal.cor.europa.eu/reghub/Pages/default.aspx>.

¹¹ https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/2021_annual_work_programme_fit_for_future_platform_en.pdf.

¹² https://ec.europa.eu/info/law/law-making-process/regulatory-scrutiny-board_da.

¹³ SWD(2021) 117 final.

2.2. EUROPA-PARLAMENTET¹⁴

I 2021 modtog Europa-Parlamentet formelt 227 henvendelser fra de nationale parlamenter i henhold til protokol nr. 2, hvoraf 24 var begrundede udtalelser¹⁵, og 203 var bidrag (indlæg, der ikke gav anledning til betæneligheder med hensyn til nærhedsprincippet). Til sammenligning modtog Europa-Parlamentet i 2020 134 indlæg, hvoraf 13 var begrundede udtalelser¹⁶.

Nacho Sánchez Amor (S&D/ES) og Gilles Lebreton (ID/FR) var faste ordførere for nærhedsprincippet i Retsudvalget (JURI) i 2021 i henholdsvis første og anden halvdel af året. I løbet af mandatperioden udsendte udvalget — som i henhold til bilag VI til Europa-Parlamentets forretningsorden har det fulde ansvar for at sikre, at EU-lovgivningen er i overensstemmelse med nærhedsprincippet — en rapport om Kommissionens årlige rapporter om nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet for årene 2017-2019¹⁷. Ordføreren var Mislav Kolakušić (NI/HR). Udvalget bidrog også til den 35.¹⁸ og 36.¹⁹ halvårslige betænkning fra Konferencen af de Europæiske Parlameters Europaudvalg (COSAC) om parlamentarisk praksis.

Europa-Parlamentets Forskningstjeneste (EPRS) har fortsat bistået Europa-Parlamentet med at indarbejde hensyn til nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet i dets arbejde ved:

- systematisk at kontrollere nærheds- og proportionalitetsaspekterne af Kommissionens konsekvensanalyser og rette opmærksomheden mod betæneligheder, som navnlig de nationale parlamenter og Regionsudvalget måtte have givet udtryk for
- at sikre, at Europa-Parlamentets eget arbejde fuldt ud overholder disse principper, f.eks. ved at foretage konsekvensanalyser af dets egne væsentlige ændringer eller ved at analysere merværdien af Europa-Parlamentets forslag til ny lovgivning på grundlag af artikel 225 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og omkostningerne ved ikke at handle på EU-plan
- at kontrollere nærheds- og proportionalitetsaspekterne med fokus på merværdi for EU i forbindelse med udarbejdelse af konsekvensanalyser.

I 2021 udarbejdede EPRS 33 indledende vurderinger af Kommissionens konsekvensanalyser og to alternative konsekvensanalyser²⁰, syv efterfølgende europæiske gennemførelsesvurderinger,

¹⁴ Afsnit 2.2-2.4 i denne rapport er baseret på bidrag fra de respektive EU-institutioner og -organer.

¹⁵ Europa-Parlamentet og Kommissionen (som registrerede 16 begrundede udtalelser i samme periode) fortolker antallet af begrundede udtalelser forskelligt. En begrundet udtalelse, der vedrører mere end ét forslag fra Kommissionen, tælles af Kommissionen kun som én begrundet udtalelse i statistisk sammenhæng, men for at afgøre, om tærsklen for et gult/orange kort er nået for et forslag fra Kommissionen, tæller en sådan begrundet udtalelse som en begrundet udtalelse for hvert af de omfattede forslag. Europa-Parlamentet derimod regner hvert af de omfattede forslag for en begrundet udtalelse.

¹⁶ Alle indlæg fra de nationale parlamenter til Europa-Parlamentet er også tilgængelige i Connect, som er Europa-Parlamentets database over nationale parlamentariske dokumenter:
<http://www.europarl.europa.eu/relnatparl/en/connect/welcome.html>.

¹⁷ Betænkning om målrettet EU-regulering samt nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet — rapport om bedre lovgivning for årene 2017, 2018 og 2019 (2020/2262 (INI)),
https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/A-9-2021-0191_EN.html.

¹⁸ <https://parleu2021.parlamento.pt/ficheiros/12/35th%20Bi-annual%20Report%20of%20COSAC%20EN.pdf>.

¹⁹ <https://secure.ipex.eu/IPEXL-WEB/download/file/082d29087d34505f017d5731c86503b7>.

²⁰ Definitionerne af termerne i dette punkt findes i IATE, som er EU's terminologidatabase: <https://iate.europa.eu/home>. En alternativ konsekvensanalyse er Europa-Parlamentets egen konsekvensanalyse af de aspekter, der slet ikke er behandlet i Kommissionens oprindelige konsekvensanalyse, og som er udarbejdet eller bestilt af Enheden for Forudgående Konsekvensanalyse under Europa-Parlamentets Forskningstjeneste på anmodning af det eller de kompetente udvalg. I 2021 udarbejdede tjenesten en alternativ konsekvensanalyse af forslaget om en midlertidig undtagelse fra e-databeskyttelsesdirektivet med henblik på bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn online

27 gennemførelsesvurderinger, tre dokumenter om "gennemførelse i praksis", to andre efterfølgende evalueringer (herunder en publikation om de nye retningslinjer for bedre regulering) og en publikation om "Bedre lovgivning i praksis", som gennemgår Kommissionens årlige arbejdsprogram. Med hensyn til EU-merværdi blev der færdiggjort to rapporter om omkostningerne ved fravær af EU-tiltag, 12 vurderinger af EU-merværdien og et dokument om merværdien af eksisterende EU-politikker.

2.3. RÅDET

I 2021 fortsatte Rådet for Den Europæiske Union ("Rådet") — herunder dets relevante arbejdsgrupper — med at overvåge den effektive gennemførelse af de konklusioner, som Rådet og Det Europæiske Råd havde vedtaget i de foregående år, og som omfattede nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. Det drejede sig om Det Europæiske Råds konklusioner om "Yderligere fuldførelse af dagsordenen for det indre marked"²¹, Rådets konklusioner vedrørende "Bedre regulering — sikring af konkurrenceevne og bæredygtig, inklusiv vækst"²² og Rådets konklusioner om "reguleringsmæssige sandkasser og forsøgsbestemmelser som redskaber til en innovationsvenlig, fremtidssikret og robust reguleringsramme, der står mål med disruptive udfordringer i den digitale tidsalder"²³.

Ud over sine traktatmæssige forpligtelser holder Rådet også medlemsstaterne informeret om de nationale parlamenters udtalelser om Kommissionens lovforslag. I 2021 udsendte Generalsekretariatet for Rådet 16 begrundede udtalelser modtaget inden for rammerne af protokol nr. 2 og 165 udtalelser afgivet inden for rammerne af den politiske dialog²⁴.

2.4. REGIONSUDVALGET

Regionsudvalgets nærhedsrelevante aktiviteter i 2021 var styret af de prioriteter for mandatperioden 2020-2025, som det havde fastsat i det foregående år²⁵. Heri gentog Regionsudvalget, at det er fast besluttet på fortsat at forbedre kvaliteten af EU-lovgivningen og i højere grad foregribe de territoriale konsekvenser og fremme princippet om aktiv nærhed²⁶. Denne beslutsomhed underbygges af resultaterne af Regionsudvalgets regionale og lokale barometer fra 2021²⁷, som understregede, at næsten to tredjedele af de lokale politikere føler, at regioner, byer og landsbyer ikke har tilstrækkelig indflydelse på EU's politiske

([https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/662598/EPRS_STU\(2021\)662598_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/662598/EPRS_STU(2021)662598_EN.pdf)) og om den nye pagt om migration og asyl ([https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/694210/EPRS_STU\(2021\)694210_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2021/694210/EPRS_STU(2021)694210_EN.pdf)).

²¹ EUCO dok. 17/18, punkt II/2 og IV/15 og EUCO dok. 13/20, punkt II/4 samt med hensyn til gennemførelsen Rådets dok. ST 11654/21.

²² Rådsdokument ST 6232/20, punkt 2 og 12.

²³ Rådsdokument ST 13026/1/20 REV 1, punkt 3 og 12.

²⁴ Generalsekretariatet for Rådet modtager ikke systematisk alle udtalelser fra de nationale parlamenter, så antallet af modtagne udtalelser kan variere mellem institutionerne. se også fodnote 15.

²⁵ Det Europæiske Regionsudvalgs resolution — Det Europæiske Regionsudvalgs prioriteter for 2020-2025 — Landsbyer, byer og regioner bringer Europa tættere på borgerne, EUT C 324 af 1.10.2020, s. 8, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX:52020XR1392>.

²⁶ Kommissionen mener, at "aktiv nærhed", hvor de nationale parlamenter og de lokale og regionale myndigheder yder bidrag i den lovforberedende fase, vil hjælpe Kommissionen med at tilpasse sine forslag til den særlige forvaltningskontekst på flere niveauer. For yderligere oplysninger om denne arbejdsmåde henvises til rapporten om "aktiv nærhed" fra taskforce om nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og "Mindre, men mere effektivt" på https://ec.europa.eu/info/files/report-task-force-subsidiarity-proportionality-and-doing-less-more-efficiently_en.

²⁷ <https://cor.europa.eu/en/our-work/Documents/barometer-fullreport%20web.pdf>.

beslutningsproces. I den forbindelse konkluderede Regionsudvalget²⁸, at "Europa kan komme demokratisk styrket og miljømæssigt mere robust ud af covid-19-krisen, hvis aktiv nærhed formelt anerkendes og anvendes, så det sikres, at der handles på det niveau, hvor indsatsen vil skabe størst mulig merværdi for borgerne, og at der er etableret koordinerede og effektive beslutningsprocesser".

I 2021 afgav Regionsudvalget 59 udtalelser og ni resolutioner. Heraf indeholdt ti lovgivningsmæssige udtalelser, 17 indeholdt ikkelovgivningsmæssige udtalelser, og fem resolutioner indeholdt specifikke henvisninger til overholdelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet eller konkrete henstillinger til forbedring af overholdelsen. Mange af disse var baseret på de 30 bidrag om nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, der blev indgivet i 2021 via REGPEX, undernetværket til nærhedsovervågningsnetværket²⁹, som var åbent for regionale parlamenter og regeringer med lovgivningsbeføjelser for at støtte deres deltagelse i den tidlige fase af lovgivningsprocessen (kontrol af overholdelsen af nærhedsprincippet).

Styringsgruppen for nærhedsprincippet, som blev rådgivet af Regionsudvalgets ekspertgruppe om nærhedsprincippet, udpegede fem prioriterede initiativer i nærhedsarbejdsprogrammet for 2021³⁰.

I 2021 vedtog Regionsudvalget udtalelser om, hvad det betragter som to af de mest følsomme lovgivningsforslag med hensyn til nærhedsprincippet: den nye pagt om migration og asyl³¹ og forslaget til direktiv om passende mindstelønninger i EU³². Efter at have hørt nærhedsovervågningsnetværket konkluderede Regionsudvalget, at disse forslag var i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Som led i den europæiske uge for regioner og byer³³ i oktober 2021 arrangerede Regionsudvalget — sammen med Konferencen af Regionale Lovgivende Forsamlinger i EU (CALRE)³⁴ — en workshop om "forvaltning på flere myndighedsniveauer og aktiv nærhed med henblik på bæredygtig genopretning og modstandsdygtighed". Konklusionerne fra workshoppen, der blev gentaget i Regionsudvalgets resolution om det årlige barometer 2021, bekræftede behovet for at inddrage de lokale og regionale myndigheder i evalueringen og gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten og mere specifikt de nationale genopretnings- og resiliensplaner og beklagede, at denne inddragelse hidtil har vist sig at være begrænset.

På plenarforsamlingen i december 2021³⁵ gentog udvalget sin opfordring til, at den

²⁸ Resolution om EU's årlige regionale og lokale barometer 2021, <https://webapi2016.cor.europa.eu/v1/documents/COR-2021-03857-00-00-RES-TRA-DA.docx/content>.

²⁹ Nærhedsovervågningsnetværket, der blev lanceret i april 2007, blev oprettet for at lette udvekslingen af oplysninger mellem lokale og regionale myndigheder og EU om forskellige dokumenter og lovgivningsmæssige og politiske forslag fra Kommissionen. Ved udgangen af 2021 havde det 150 medlemmer, mens REGPEX havde 76 medlemmer. Se <http://portal.cor.europa.eu/subsidiarity/thesmn/Pages/default.aspx>.

³⁰ Revisionen af direktivet om bygningers energimæssige ydeevne, ændringerne af direktivet om vedvarende energi og direktivet om energieffektivitet med henblik på at gennemføre klimamålene for 2030, lovgivningsforslaget om minimering af risikoen for skovrydning og skovforringelse i forbindelse med produkter, der markedsføres i EU, og revisionen af forordningen om det transeuropæiske transportnet (TEN-T). Se <https://portal.cor.europa.eu/subsidiarity/Publications/Documents/Subsidiarity-Work-Programme/2021/COR-2021-00835-00-01-TCD-REF-EN.pdf>.

³¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX:52020AR4843>.

³² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=celex%3A52020AR5859>.

³³ <https://cor.europa.eu/en/events/Pages/multi-level-governance-and-active-subsidiarity-for-sustainable-recovery-and-resilience.aspx>.

³⁴ <https://www.calre.net.eu/>.

³⁵ I en udtalelse som reaktion på Kommissionens meddelelse om "Bedre regulering: Sammen om bedre lovgivning" (<https://webapi2016.cor.europa.eu/v1/documents/COR-2021-04071-00-00-AC-TRA->

interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen om bedre lovgivning revideres for at indarbejde den europæiske lovgivningsproces på flere niveauer, som foreslået af taskforcen om nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og "mindre, men mere effektivt".

Regionsudvalget forpligtede sig også til at skabe en værktøjskasse for bedre regulering fra Regionsudvalget med henblik på at integrere alle dets eksisterende værktøjer til bedre regulering (nærhedsovervågningsnetværket, RegHub³⁶ og territoriale konsekvensanalyser³⁷) i én forvaltningsramme med henblik på at forbedre samarbejdet, forbindelserne og synergiene mellem de enkelte værktøjer og aktører og skabe stærkere forbindelser til Kommissionens værktøjskasse for bedre regulering (som omfatter et værktøj om territoriale virkninger³⁸) og de værktøjer, der er udviklet af Europa-Parlamentets Forskningstjeneste.

Med hensyn til den bredere dagsorden for nærhedsprincippet positionerede Regionsudvalget sig inden for rammerne af konferencen om Europas fremtid. Den gav et bidrag til, hvordan man kan "anvende "aktiv nærhed" til bedre at inddrage parlamenter, regioner og byer i udformningen af EU's politikker"³⁹.

2.5. DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

I 2021 afsagde Domstolen ingen domme, der i væsentlig grad berørte nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet.

3. DE NATIONALE PARLAMENTERES ANVENDELSE AF PROCEDUREN FOR KONTROL MED OVERHOLDELSEN AF NÆRHEDSPRINCIPPET

Kommissionen modtog **16 begrundede udtalelser** fra de nationale parlamenter i 2021⁴⁰. Dette er mere end i de seneste to år (med ni i 2020 og ingen begrundede udtalelser i 2019), men færre end i de foregående år (2016-2018), i absolutte tal⁴¹ og i forhold til det samlede antal udtalelser fra de nationale parlamenter⁴² (se også diagrammet "Typer af udtalelser" i afsnit 4).

Af de 16 begrundede udtalelser, der blev modtaget i 2021, vedrørte **ni Fit for 55-pakken, tre pakken om den europæiske sundhedsunion, to pagten om migration og asyl, en forslaget til direktiv om passende mindstelønninger** i EU og en forslaget om ændring af **momsdirektivet** for så vidt angår tildeling af gennemførelsesbeføjelser til Kommissionen med henblik på at fastlægge betydningen af de udtryk, der anvendes i visse bestemmelser i nævnte direktiv.

[DA.docx/content](#)) og en resolution om Kommissionens arbejdsprogram for 2022 (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:52021XR5507>).

³⁶ RegHub (<https://cor.europa.eu/da/our-work/Pages/network-of-regional-hubs.aspx>) indsamler også dokumentation til "Fit for Future"-platformen (se afsnit 2.1 i denne rapport). Regionsudvalget har tre repræsentanter i platformens ledelsesgruppe. I 2021 bidrog de til platformens arbejde ved at foreslå emner til platformens årlige arbejdsprogram, bidrage til platformens udtalelser og fungere som ordførere for tre ud af 15 udtalelser om evaluering af gennemførelsen af EU-lovgivningen om e-indkøb, miljørapportering (INSPIRE-direktivet) og patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelse.

³⁷ <https://cor.europa.eu/da/our-work/Pages/Territorial-Impact-Assessment.aspx>.

³⁸ Se værktøj #34 på https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/br_toolbox-nov_2021_en_0.pdf.

³⁹ <https://futureu.europa.eu/processes/Democracy/f/6/proposals/114517>.

⁴⁰ Dette tal henviser til det samlede antal udtalelser, der er modtaget fra parlamentskamre i henhold til protokol nr. 2. Se også fodnote 15 og bilag 1 for listen over Kommissionens dokumenter, som Kommissionen har modtaget begrundede udtalelser om.

⁴¹ 2018: 37 begrundede udtalelser. 2017: 52 begrundede udtalelser. 2016: 65 begrundede udtalelser.

⁴² 2021: 4,4 % (16/360) 2020: 3,5 % (9/255) 2019: ingen, 2018: 6,5 % (37/569) 2017: 9 % (52/576) 2016: 10,5 % (65/620).

De ni begrundede udtalelser vedrørende forslag fra **Fit for 55-pakken**, som Kommissionen vedtog den 14. juli 2021, kom fra fire nationale parlamenter⁴³ og omfattede 13 forskellige forslag. De fleste af disse vedrørte den del af pakken, der omhandler solidaritet mellem medlemsstaterne, idet de hyppigst udtrykte bekymringer vedrører en utilstrækkelig vurdering af virkningerne og manglende dokumentation for merværdien af en europæisk indsats. Intet individuelt forslag udløste imidlertid mere end tre begrundede udtalelser, og ingen af dem nåede dermed tærsklen for et samlet svar fra Kommissionen⁴⁴, og slet ikke for et "gult kort"⁴⁵, som ville kræve, at Kommissionen gav en begrundelse for at fastholde, ændre eller trække sit forslag tilbage.

De irske kamre i Oireachtas sendte to begrundede udtalelser om denne pakke, som hver omfattede seks forslag. I den første⁴⁶ fremførte de, at forslagene ikke er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, fordi Kommissionen ikke i tilstrækkelig grad havde opfyldt de proceduremæssige krav om at fremlægge en detaljeret redegørelse med tilstrækkelige kvantitative og kvalitative indikatorer, således at de nationale parlamenter fuldt ud kunne vurdere alle konsekvenser af forslag af denne art på EU-plan. I den anden⁴⁷, som vedrørte andre punkter i pakken, var hovedbekymringen i Oireachtas' kamre, at "nødvendigheden af" og "de større fordele ved" forslagene i modsætning til foranstaltninger truffet på medlemsstatsniveau ikke var blevet tilstrækkeligt påvist, og at forslagene derfor hverken var forholdsmæssige eller i overensstemmelse med nærhedsprincippet. De gav også udtryk for specifikke betænkeligheder med hensyn til forslaget om et nyt særskilt emissionshandelssystem for vejtransport- og byggesektoren og tildelingen af indtægter gennem den sociale klimafond, som behandles nærmere i de tilsvarende afsnit nedenfor.

Kommissionen præciserede i sine svar nødvendigheden af og de større fordele ved disse forslag og forklarede, at de alle var baseret på Kommissionens meddelelse om klimaplanen for 2030⁴⁸, som var ledsaget af en omfattende konsekvensanalyse, der understøttede en omfattende plan for ansvarlig forøgelse af EU's bindende mål for 2030 til en nettoemissionsreduktion på mindst 55 %. Hvert af de forslag, der var omfattet af den begrundede udtalelse, blev understøttet af en specifik konsekvensanalyse. Kommissionen påpegede også, at den havde bestræbt sig på at kombinere virkningerne af de forskellige politikforslag i en vurdering af medlemsstaternes scenarier, der forsøger at opfange deres kombinerede virkning ("MIX"-scenariet). Alle disse oplysninger er offentligt tilgængelige online⁴⁹.

Med hensyn til den **sociale klimafond**⁵⁰ satte den svenske Riksdag spørgsmålstegn ved foranstaltningens klimafordele, da direkte indkomststøtte ikke nødvendigvis ville føre til lavere emissioner og bidrage til de fælles mål. Den kritiserede også den direkte forbindelse mellem husstandsindkomststøtte på nationalt plan og EU-budgettet. I sit svar forklarede Kommissionen, at den sociale klimafond blev foreslået for at imødegå de potentielt ujævne sociale virkninger, som et nyt emissionshandelssystem kunne have både i og mellem medlemsstaterne. Fondens mål

⁴³ Det tjekkiske Senát, de irske kamre i Oireachtas, den svenske Riksdag og det franske Sénat.

⁴⁴ Kommissionen har forpligtet sig til at svare med et samlet svar, hvis et forslag udløser et betydeligt antal begrundede udtalelser (dvs. mindst fire begrundede udtalelser, der repræsenterer mindst syv stemmer), men ikke har opnået det antal stemmer, der er nødvendigt for at udløse et "gult kort".

⁴⁵ Tærsklen for "gult kort" nås, når de begrundede udtalelser repræsenterer mindst en tredjedel af alle de stemmer, der er tildelt de nationale parlamenter (18 ud af 54). Hvert nationalt parlament har to stemmer. I parlamenter med tokammersystem har hvert kammer én stemme.

⁴⁶ Som omhandler COM(2021) 552 final, COM(2021) 556 final, COM(2021) 559 final, COM(2021) 561 final, COM(2021) 562 final og COM(2021) 567 final.

⁴⁷ Som omhandler COM(2021) 551 final, COM(2021) 554 final, COM(2021) 555 final, COM(2021) 557 final, COM(2021) 558 final og COM(2021) 568 final.

⁴⁸ COM(2020) 562 final.

⁴⁹ https://energy.ec.europa.eu/data-and-analysis/energy-modelling_en

⁵⁰ COM(2021) 568 final.

bør nås gennem investeringsstøtte og midlertidig indkomststøtte. Der vil imidlertid ikke være nogen betalinger fra EU-budgettet direkte til borgerne. Medlemsstaterne vil modtage støtte fra EU-budgettet og derefter betale den midlertidige direkte indkomststøtte fra deres nationale budgetter, og sådanne ordninger vil blive oprettet og forvaltet af de nationale myndigheder i henhold til national lovgivning og nationale love og forskrifter.

De irske kamre i Oireachtas satte spørgsmålstegn ved Kommissionens metode til beregning af finansielle tildelinger til medlemsstaterne fra den sociale klimafond på grund af manglen på relevante nationale data. I sit svar forklarede Kommissionen, at de forskellige medlemsstaters specifikke behov var afspejlet i tildelingsmetoden. Fondens drift vil også sikre, at medlemsstaterne kan træffe foranstaltninger til at supplere klimaindsatsen på EU-plan. De er bedst placeret til at udforme og udvælge de foranstaltninger og investeringer, der afspejler de særlige nationale forhold.

Det tjekkiske Senát mente, at forslaget til omarbejdning af **energibeskatningsdirektivet**⁵¹ greb ind i medlemsstaternes skattemæssige beføjelser på en række måder: i) ved ikke at tillade medlemsstaterne at fastsætte forskellige afgiftssatser for energiprodukter i samme kategori, ii) mekanismen med automatisk indeksering af skatteniveauer er i strid med medlemsstaternes skattebeføjelser ved at udelukke en rationel skattepolitik, navnlig i tilfælde af høj inflation, iii) minimumsafgiftssatserne udgør et væsentligt element og bør derfor kun tilpasses ved en lovgivningsmæssig retsakt og ikke ved en delegeret retsakt fra Kommissionen, og iv) definitionen af sårbare husholdninger, der kunne drage fordel af afgiftsnedsættelser, var ikke fleksibel nok og begrænsede betydeligt medlemsstaternes muligheder for at håndtere direktivets sociale virkninger.

Kommissionen svarede, at forslaget bevarede medlemsstaternes fleksibilitet til at tilpasse deres nationale lovgivning til deres specifikke kontekst og behov. Den foreslåede afgiftsstruktur vil samle energiprodukter og elektricitet i kategorier og rangordne dem efter deres miljøpræstationer, og grupper af produkter med lignende karakteristika (såsom fossile brændstoffer) vil få samme afgiftsmæssige behandling. Medlemsstaterne vil dog frit kunne fastsætte deres afgiftsniveauer over disse minima, som de finder passende, så længe de overholder denne rangordning. Den foreslåede indekseringsmekanisme, der er baseret på et harmoniseret indeks fra Eurostat, vil bevare relevansen af minimumsafgiftssatserne og deres reelle værdi over tid. Endelig vil en eventuel afgiftsfritagelse for sårbare husholdninger være forbundet med et harmoniseret kriterium, men anvendelsen af dette kriterium vil afhænge af de nationale forhold.

I sin begrundede udtalelse om revisionen af direktivet om EU's **emissionshandelssystem**⁵² fandt det tjekkiske Senát, at konsekvensanalysen og analysen, der ledsagede Kommissionens lovgivningsforslag, ikke omfattede landespecifikke konsekvensanalyser. Det hævdede, at Kommissionen ikke i tilstrækkelig grad havde taget hensyn til de negative sociale og økonomiske virkninger af indførelsen af emissionshandel i vejtransport- og byggesektoren i medlemsstater med lavere købekraft, navnlig i betragtning af manglen på mekanismer til at forhindre spekulativ handel.

I sit svar forklarede Kommissionen, at det politiske scenario, der kombinerer de forskellige politikforslag, bygger på offentligt tilgængelige landespecifikke data. Kommissionen havde foreslået at indføre en kulstofpris ud over politikker på nationalt plan, fordi tidligere år havde vist, at de eksisterende europæiske og nationale politikker til reduktion af emissioner fra vejtransport- og byggesektoren ikke gav tilstrækkelige resultater til at nå emissionsreduktionsmålet på 55 % inden 2030. Hvis anvendelsen af CO₂-prissætning for

⁵¹ COM(2021) 563 final.

⁵² COM(2021) 551 final.

drivhusgasemissioner fra bygninger og vejtransport skulle have en ujævn social indvirkning både i og mellem medlemsstaterne, ville Den Sociale Klimafond tage fat på disse konsekvenser for de mest sårbare mennesker og husholdninger.

De irske kamre i Oireachtas fremførte, at det foreslåede emissionshandelssystem sandsynligvis ikke ville give et indtægtsniveau svarende til den nationale CO₂-afgift og at det derfor ville påvirke Irlands evne til at gennemføre klimaforanstaltninger for at reducere drivhusgasemissionerne og opfylde sit nationale mål om klimaneutralitet. En indsats fra medlemsstaternes side ville være mere effektiv end en EU-indsats. Kommissionen svarede, at det nye emissionshandelssystem ikke ville forhindre medlemsstaterne i at gennemføre mere ambitiøse nationale CO₂-prissætningspolitikker ved hjælp af beskatning, hvis de ønskede det.

Med hensyn til forslaget til forordning om **etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer**⁵³ fandt det tjekkiske Senát, at Kommissionen ikke havde bevist, at de foreslåede bindende mål for infrastruktur til tunge køretøjer realistisk set var opnåelige med rimelige omkostninger for medlemsstaterne, og derfor ikke havde påvist den reelle merværdi af den valgte tilgang på EU-plan. I sit svar forklarede Kommissionen, at de bindende mål kun ville gælde for det europæiske hovedvejsnet ("TEN-T-nettet"), og at det ville kræve handling på EU-plan at udstyre det med passende infrastruktur på grund af dets tværnationale karakter og betydning for hele Europa. Selv om den foreslåede forordning overlader det til medlemsstaterne at bestemme midlerne til at nå målene, kan de medlemsstater, der planlagde samfinansiering, gøre brug af midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten.

Med hensyn til energidelen af Fit for 55-pakken — dvs. forslagene til **direktivet om vedvarende energi**⁵⁴ og **direktivet om energieffektivitet**⁵⁵ — modtog Kommissionen to begrundede udtalelser fra den svenske Riksdag om det første forslag og fra det tjekkiske Senát om begge forslag. De kritiserede det detaljerede reguleringsniveau (Riksdagen) og mente, at der ikke blev taget hensyn til de særlige forhold i medlemsstaterne (Senát). Med disse forslag vil mere omkostningseffektive og effektive løsninger blive udelukket (Riksdag, Senát). Desuden blev der sat spørgsmålstejn ved målene med hensyn til deres substans, navnlig i varmesektoren, f.eks. med hensyn til fjernvarme⁵⁶ (Senát). Med hensyn til vedvarende energi understregede Senát, at i betragtning af Tjekkiets geografiske situation og det begrænsede potentiale for vedvarende energi i landet bør kerneenergi anerkendes som bæredygtig i EU-klassificeringssystemet, og det samme gælder for gas i en overgangsperiode.

Kommissionen hævdede, at en EU-indsats er berettiget i overensstemmelse med artikel 191 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, da koordineringen på EU-plan øger energisikkerheden og miljø- og klimafordelene. Der var behov for effektive lovgivningsmæssige rammer og en koordineret og harmoniseret tilgang på EU-plan for at opfylde EU's overordnede mål for energieffektivitet. Medlemsstaterne ville bevare fleksibilitet med hensyn til at vælge deres politiksammensætning, sektorer og individuelle foranstaltninger for at opnå de nødvendige energibesparelser ved at tage hensyn til deres nationale kontekst og særlige forhold. Det bindende EU-reduktionsmål på 9 % for primærenergiforbruget og det endelige energiforbrug var nødvendigt som en del af den lovgivningspakke, der vil føre til en reduktion af drivhusgasemissionerne på 55 %.

⁵³ COM(2021) 559 final.

⁵⁴ COM(2021) 557 final.

⁵⁵ COM(2021) 558 final.

⁵⁶ Fjernvarme eller fjernkøling: distribution af termisk energi i form af damp, varmt vand eller afkølede væsker fra centrale eller decentrale kilder gennem et net til flere bygninger eller anlæg i et distrikt. Se definitionen i artikel 2, stk. 19, i direktiv (EU) 2018/2001.

Med hensyn til forslaget om ændring af forordningen om **drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug (LULUCF)**⁵⁷ gav det franske Sénat udtryk for bekymring, samtidig med at det erkendte, at fastsættelsen af et mål for klimaneutralitet for EU senest i 2050 havde EU-merværdi. Det fandt, at bemyndigelsen af Kommissionen til for perioden 2026-2029 at vedtage gennemførelsesretsakter med potentielt ubegrænset mulighed for at pålægge hver medlemsstat bindende CO₂-niveauer for landbrugsaktiviteter ikke overholder nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. Desuden anførte det, at forvaltningsordningerne i forbindelse med fastsættelsen af medlemsstaternes mål for perioden 2026-2030 ikke i tilstrækkelig grad fastsatte overvågningsprocedurerne for de nationale parlamenter.

I sit svar forklarede Kommissionen, at den havde foreslået et mål for 2030 i overensstemmelse med en kurs hen imod en klimaneutral arealsektor i 2035, og at den foreslåede fordeling mellem medlemsstaterne var baseret på to elementer: i) hver medlemsstat opretholder sit seneste niveau for optag og rapporterede emissioner (dvs. gennemsnittet for perioden 2016-2018) — svarende til det samme udgangsniveau som det, der anvendes i henhold til forordningen om indsatsfordeling, ii) det hul, der skal udfyldes for at nå EU's mål i 2030, vil blive fordelt i forhold til det forvaltede areal i hver medlemsstat. Kommissionen præciserede, at forslaget ikke gik ud over, hvad der er nødvendigt for at nå målene. Med hensyn til forvaltning forklarede Kommissionen, at der med overgangen til årlige nationale mål for arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrugssektoren i perioden 2026-2030 ville blive indført principper svarende til dem, der gælder i overholdelsesrammen i henhold til forordning (EU) 2018/842 om indsatsfordeling. Medlemsstaterne vil blive bedt om at indsende nationale planer, hvori de beskriver deres bidrag til opfyldelsen af 2035-målet. Endelig påpegede Kommissionen under udøvelsen af sine gennemførelsesbeføjelser, at den blev bistået af et udvalg for klimaændringer, hvor alle medlemsstater var repræsenteret.

Det franske Sénat afgav begrundede udtalelser om hvert af de tre forslag i **pakken om den europæiske sundhedsunion**. Det kritiserede, hvad det opfattede som et indgreb i de nationale kompetencer i forslaget til en forordning om **styrkelse af Det Europæiske Lægemiddelagenturs rolle**⁵⁸. Det franske Sénat fandt, at Kommissionens påtænkte ret til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at afbøde virkningerne af den faktiske eller potentielle mangel på lægemidler eller medicinsk udstyr, der betragtes som kritisk i en sundhedskrise, var i strid med medlemsstaternes kompetence til at levere sundheds- og sundhedstjenesteydelser i overensstemmelse med artikel 168, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. I forslaget til forordning om **Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme**⁵⁹ kritiserede det franske Sénat en påstået EU-harmonisering af de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for interoperabiliteten mellem de nationale beredskabs- og indsatsplaner for alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler, for at være i strid med traktaterne, og det satte med hensyn til konsekvensanalysen spørgsmålstejn ved centrets kapacitet til at foretage evalueringer og revisioner. Med hensyn til forslaget til forordning om **alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler**⁶⁰ kritiserede det franske Sénat brugen af gennemførelsesretsakter og påpegede en kompetence- og usikkerhedskonflikt med hensyn til koordineringen med EU's integrerede politiske kriseresponsmekanisme.

I sit svar argumenterede Kommissionen imod det synspunkt, at den foreslåede forordning om Det Europæiske Lægemiddelagentur tilsidesætter medlemsstaternes ansvar i henhold til artikel 168, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, da

⁵⁷ COM(2021) 554 final.

⁵⁸ COM(2020) 725 final.

⁵⁹ COM(2020) 726 final.

⁶⁰ COM(2020) 727 final.

folkesundhedsmæssige krisesituationer af en størrelsesorden som covid-19-krisen har konsekvenser for alle medlemsstater, som ikke hver for sig er i stand til at yde en tilstrækkelig indsats. En koordineret overvågning på EU-plan af eventuelle mangler kan hjælpe medlemsstaterne med bedre at forberede sig på en pludselig stigning i efterspørgslen, undgå eksportrestriktioner inden for det indre marked, forhindre, at der skabes overdrevne og uforholdsmæssige reserver, og tildele ressourcer mere effektivt på nationalt og europæisk plan. Ingen af dens forslag vil kræve harmonisering af nationale beredskabsplaner, -love eller -bestemmelser. Gennemførelsesforanstaltningerne vedrørte kun procedurer og ville hverken give Udvalget for Sundhedssikkerhed yderligere beføjelser eller gøre udtalelserne fra Udvalget for Sundhedssikkerhed bindende.

Som i 2020 udløste den nye **pagt om migration og asyl**⁶¹ også begrundede udtalelser i 2021 fra det slovakiske Národná rada om forslaget om asyl- og migrationsforvaltning⁶² og fra det italienske Senato della Repubblica om de fem lovgivningsforslag, som pakken består af⁶³. Národná Rada mente, at nærhedsprincippet var blevet tilsidesat, fordi forslaget ikke identificerede retsgrundlaget for fordelingsnøglen og for kompetencerne for Det Europæiske Asylagentur og den europæiske grænse- og kystvagt. Det satte også spørgsmålstejn ved anvendelsen af delegerede retsakter og fremførte, at hver medlemsstat havde kompetence til at træffe afgørelse om indrejse af personer på sit eget område på grundlag af dens nationale asyllovgivning. Senato della Repubblica konstaterede en overtrædelse af nærhedsprincippet, for så vidt som forslagene viste en åbenbar asymmetri mellem forpligtelser og solidaritet og ikke løste de nuværende problemer, og at en indsats på EU-plan derfor ikke havde nogen merværdi. Med hensyn til forholdsmæssigheden gjorde Senato gældende, at ordningen "før indrejse" risikerede at påvirke det nationale retssystem og retsbeskyttelsen i indrejselandet uforholdsmæssigt, at den tærskel, under hvilken grænseproceduren skal aktiveres, betød, at næsten alle maritime migranter ville være omfattet af grænseproceduren i stedet for omfordelingsprocedurer, og at reguleringen af mekanismen til sponsorering af tilbagesendelser øgede omkostningerne og bureaukratiet for indrejsemedlemsstaten.

Kommissionen forklarede i sine svar, at fordelingsnøglen ikke var et nyt element, og at Den Europæiske Unions Asylagentur og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex) kun ville lette de operationelle aspekter af en gennemførelsesretsakt. Med hensyn til de delegerede retsakter understregede Kommissionen, at disse bestemmelser var baseret på Dublin III-forordningen og ikke ændrede de gældende regler. Den bemærkede også, at artikel 78, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde giver Rådet en særlig mulighed for at handle i tilfælde af en nødsituation i form af en pludselig stigning i antallet af tredjelandstatsborgere. Kun hvis en tilbagesendelse fra de begunstigede medlemsstaters område ikke lykkes, vil den medlemsstat, der tager ansvaret, blive anmodet om at overføre den irregulære migrant til sit område for at fortsætte bestræbelserne på at tilbagesende migranten.

Kommissionen mente, at pagten skaber den rette balance mellem ansvar og solidaritet, eftersom en række undtagelser sikrede grænseprocedurens fleksibilitet og de tilfælde, hvor den skal anvendes. Ansvarskriteriet knyttet til det første indrejseland bør tages i betragtning i kombination med de andre ansvarsriterier. Formålet med pagtens solidaritetsmekanisme var også at reducere antallet af personer, der er til stede i medlemsstater med et stort antal ankomster, og at yde støtte til kapacitetsopbygning, operationer og foranstaltninger på området eksterne forbindelser, hvor

⁶¹ COM(2020) 609 final, COM(2020) 610 final, COM(2020) 611 final, COM(2020) 612 final, COM(2020) 613 final, COM(2020) 614 final, C(2020) 6467 final, C(2020) 6468 final, C(2020) 6469 final, C(2020) 6470 final og COM(2020) 758 final.

⁶² COM(2020) 610 final.

⁶³ COM(2020) 610 final, COM(2020) 611 final, COM(2020) 612 final, COM(2020) 613 final, COM(2020) 614 final.

disse kan påvirke migrationsstrømmene til bestemte medlemsstater. Overtagelse af tilbagesendelser vil ikke øge omkostningerne for den modtagende medlemsstat.

Vedrørende forslaget til direktiv om **passende mindstelønninger i EU**⁶⁴, der blev vedtaget den 28. oktober 2020, modtog Kommissionen en tredje begrundet udtalelse fra det maltesiske Kamra tad-Deputati efter de to begrundede udtalelser, der allerede blev modtaget i 2020⁶⁵.

Kamra tad-Deputati anfægtede valget af retsgrundlag. Med hensyn til nærhedsprincippet mente udvalget, at målene med forslaget effektivt kunne nås ved hjælp af medlemsstaternes foranstaltninger i betragtning af forskellene i lønfastsættelsen. Forslaget kan derimod have negative virkninger, f.eks. ved at gøre den kollektive forhandlingsproces mere udfordrende og øge risikoen for industrielle konflikter i visse sektorer.

Kommissionen forklarede, at de fleste medlemsstater stod over for problemet med manglende tilstrækkelighed og/eller dækning af mindstelønninger, og at indsatsen på nationalt plan havde vist sig at være utilstrækkelig til at løse problemet. Den fremhævede de store forskelle i standarder for adgang til passende beskyttelse af mindstelønninger, og at sådanne forskelle bedst kan håndteres på EU-plan. Medlemsstater med en kollektiv overenskomstdækning på under 70 % vil skulle tilvejebringe en ramme af grundforudsætninger og udarbejde en handlingsplan til fremme af kollektive overenskomstforhandlinger, men ellers ville udformningen af rammen og handlingsplanen udelukkende være i de enkelte landes hænder.

Med hensyn til forslaget om **ændring af momsdirektivet** for så vidt angår tildeling af gennemførelsesbeføjelser til Kommissionen med henblik på at fastlægge betydningen af de udtryk, der anvendes i visse bestemmelser i dette direktiv, bekræftede den svenske Riksdag i en begrundet udtalelse betydningen af kravet om enstemmighed på beskatningsområdet, ligesom den mente, at den beslutningsprocedure, som Kommissionen foreslår, vil indebære en overførsel af beføjelser fra nationalt plan til EU-plan på et område, der er centralt for den nationale suverænitet, og som går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå forslagets mål.

Kommissionen svarede, at medlemsstaternes ikke-harmoniserede anvendelse af begreber i momsdirektivet hindrede det indre markeds funktion og sandsynligvis ville føre til dobbeltbeskatning eller ikke-beskatning, og at det ikke var muligt for medlemsstaterne alene at løse disse problemer. Ifølge forslaget skulle Kommissionen kun vedtage gennemførelsesretsakter i forbindelse med et begrænset sæt regler til gennemførelse af momsdirektivets bestemmelser, for hvilke der krævedes en ensartet anvendelse af begreberne i EU's momslovgivning. Der blev allerede anvendt afstemning med kvalificeret flertal og udvalgsprocedurer i forbindelse med indirekte beskatning, og komitologi var den mangeårige standardtilgang, der blev anvendt i EU-lovgivningen for at lette fremkomsten af en fælles holdning og praksis.

4. SKRIFTLIG POLITISK DIALOG MED NATIONALE PARLAMENTER

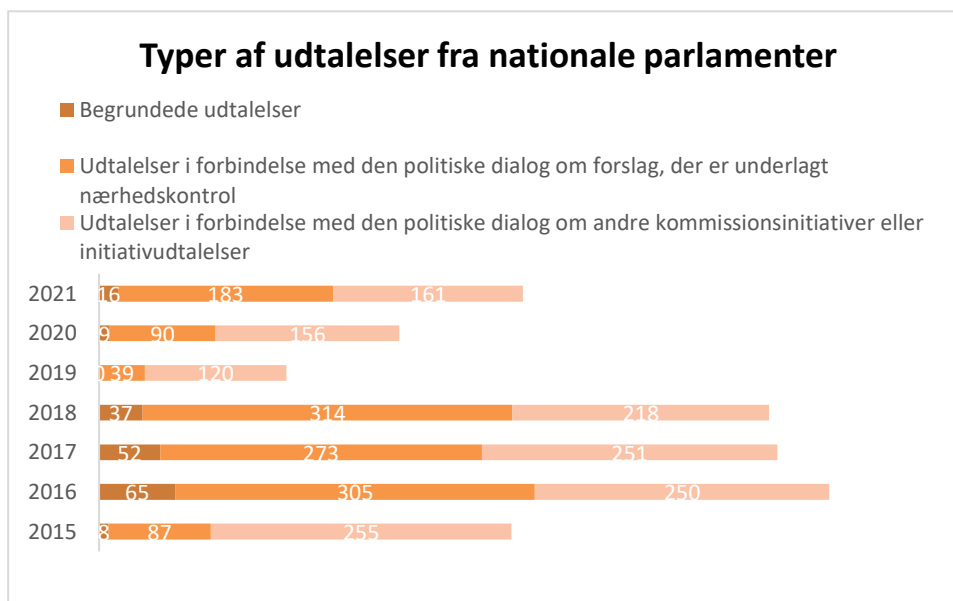
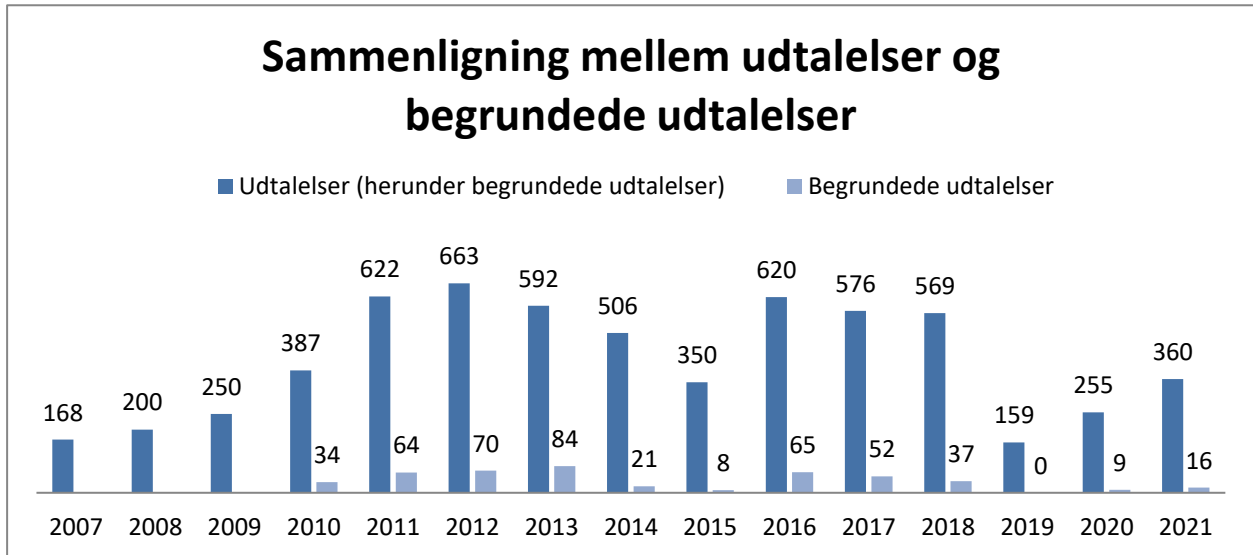
Ud over mekanismen for kontrol med overholdelsen af nærhedsprincippet, der er forankret i protokol nr. 2 til traktaterne, omfatter Kommissionens forbindelser med de nationale parlamenter også en række yderligere aktiviteter, navnlig den politiske dialog, der blev indledt i 2006. Dette omfatter skriftlige drøftelser om ethvert initiativ fra Kommissionen, som de nationale parlamenter ønsker at give input til eller kommentere, samt mundtlig politisk dialog, jf. afsnit 5 nedenfor.

Generelle bemærkninger

⁶⁴ COM(2020) 682 final.

⁶⁵ Se afsnit 3 i rapporten for 2020 for yderligere oplysninger.

I 2021 sendte de nationale parlamenter 360 udtalelser til Kommissionen. Dette udgjorde en betydelig stigning i forhold til de to foregående år (255 i 2020 og 159 i 2019), men det var stadig færre end i de midterste år af den tidligere Kommissions mandatperiode (569 i 2018, 576 i 2017 og 620 i 2016).

Af disse 360 udtalelser vedrørte 199 (55,3 %), herunder de 16 begrundede udtalelser (4,4 %), de lovgivningsforslag fra Kommissionen, der var omfattet af mekanismen for kontrol med overholdelsen af nærhedsprincippet⁶⁶. Dette er et meget højere antal og en meget højere

⁶⁶ Yderligere oplysninger om mekanismen til kontrol med overholdelsen af nærhedsprincippet og den politiske dialog findes på https://ec.europa.eu/info/law/law-making-process/adopting-eu-law/relation-national-parliaments_da. Lovgivningsforslag vedrørende politikker, hvor EU har enekompetence, er ikke underlagt de nationale parlamenter kontrol med overholdelsen af nærhedsprincippet.

procentdel end i de foregående to år, hvilket sandsynligvis er en konsekvens af stigningen i antallet af lovgivningsforslag, som Kommissionen har fremsat.

De resterende 161 udtalelser (44,7 %) vedrørte hovedsagelig ikkelovgivningsmæssige initiativer såsom meddelelser eller var initiativudtalelser, der ikke direkte vedrørte et initiativ fra Kommissionen. Det ligger på et stabilt niveau (156 i 2020), hvilket viser, at nogle nationale parlamenter fortsat gav Kommissionen værdifuldt fremadrettet politisk input.

Kommissionen forelægger altid de punkter, som de nationale parlamenter eller kamre har rejst, for Kommissionens relevante tjenestegrene og kommissærer og, for så vidt angår lovgivningsforslag, for Kommissionens repræsentanter, der deltager i medlovgivernes forhandlinger.

Bidrag og anvendelsesområde

Som i de tidligere år var der stor forskel på, hvor mange udtalelser de forskellige nationale parlamenter indgav til Kommissionen. De ti mest aktive kamre indgav 285 udtalelser. Det svarer til 79 % af det samlede antal, hvilket svarer til gennemsnittet for de seneste år⁶⁷. Antallet af nationale parlamenter eller kamre, der ikke afgav udtalelser, faldt⁶⁸ til otte kamre⁶⁹ (ud af i alt 39), hvilket betyder, at fem medlemsstater⁷⁰ — svarende til mindre end en femtedel af det samlede antal — ikke deltog i den skriftlige politiske dialog i 2021. Dette viser en stigende interesse fra de nationale parlameters side for at deltage i kontrollen med overholdelsen af nærhedsprincippet og den politiske dialog.

De 12 nationale parlamenter eller kamre⁷¹, der sendte det højeste antal udtalelser i 2021, var: det spanske Cortes Generales (57 udtalelser), den portugisiske Assembleia da República (54 udtalelser), det tjekkiske Senát (47 udtalelser), det rumænske Camera Deputaţilor (27 udtalelser), det tyske Bundesrat (24 udtalelser), det rumænske Senat (18 udtalelser), det franske Sénat (17 udtalelser), det nederlandske Eerste Kamer (17 udtalelser), det tjekkiske Poslanecká sněmovna (12 udtalelser), det italienske Camera dei Deputati (12 udtalelser), det polske Senat (12 udtalelser) og den svenske Riksdag (12 udtalelser). Disse var også blandt de mest aktive kamre i de foregående år. Bilag 2 indeholder oplysninger om det antal udtalelser, som hvert kammer har sendt.

Udtalelsernes art varierede også fra det ene nationale parlament eller kammer til det andet. Nogle fokuserede hovedsagelig på at kontrollere, om et kommissionsforslag var i overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, mens andre mere detaljeret kommenterede indholdet af forslagene eller sendte initiativudtalelser. Blandt sidstnævnte gruppe var det tjekkiske Senát, det rumænske Camera Deputaţilor og Senat, det tyske Bundesrat og det franske Sénat særligt aktive.

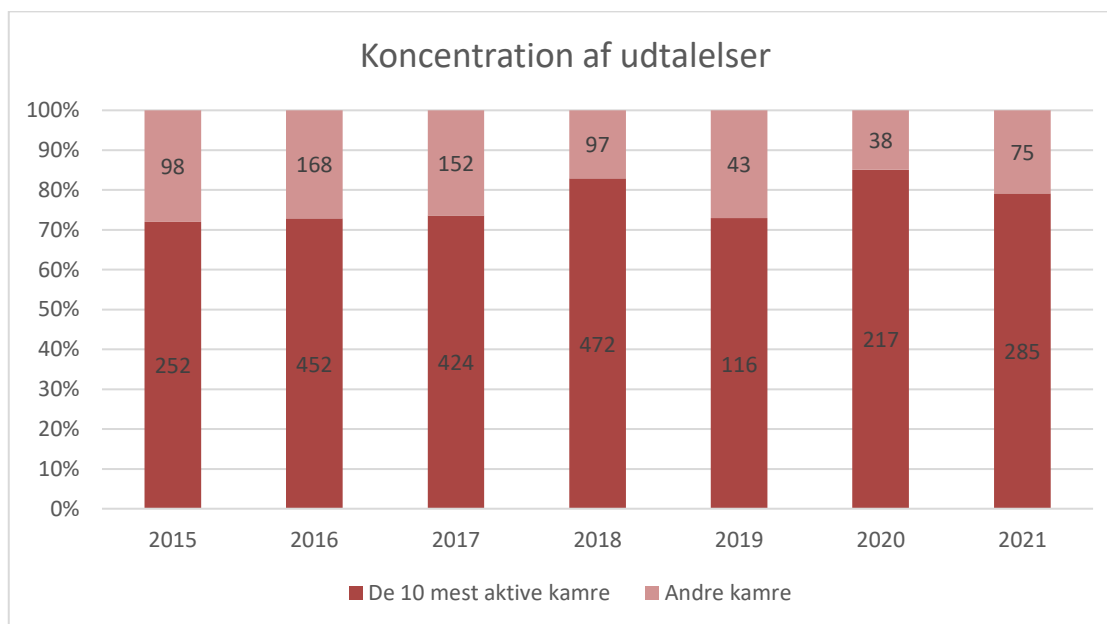
⁶⁷ 2020: 85 %, 2019: 73 %, 2018: 83 %, 2017: 74 %, 2016: 73 %.

⁶⁸ 12 i 2020, 17 i 2019, 10 i 2018.

⁶⁹ Det belgiske Chambre des Représentants de Belgique/Belgische Kamer van volksvertegenwoordigers, den tyske Bundestag, det cypriotiske Vouli ton Antiprosopon, den estiske Riigikogu, det lettiske Saeima, Luxembourgs Chambre des Députés, det slovenske Državni svet og Državni zbor.

⁷⁰ De nationale parlamenter i Cypern, Estland, Letland, Luxembourg og Slovenien.

⁷¹ Niendepladsen deltes af fire medlemsstater.

Centrale emner i udtalelserne i den politiske dialog

De **pakker**, der fik størst opmærksomhed i 2021, var Fit for 55 (49 udtalelser), den nye pagt om migration og asyl (17 udtalelser), digitale tjenester (17 udtalelser) og Den Europæiske Sundhedsunion (11 udtalelser). Hvad angår individuelle **initiativer**, sendte de nationale parlamenter de fleste udtalelser om forordningen om digitale tjenester (ti udtalelser), forslaget om passende mindstelønninger (ni udtalelser), de to forslag om EU's digitale covidcertifikat (otte udtalelser hver), forslaget om en asyl- og migrationsfond (syv udtalelser), forordningen om digitale markeder (syv udtalelser), forslaget om en social klimafond (seks udtalelser), det ændrede forslag om en fælles procedure for international beskyttelse i Unionen (seks udtalelser) og forslaget om lige løn for lige arbejde (seks udtalelser). I seks udtalelser om Kommissionens arbejdsprogram for 2021 angav de nationale parlamenter også deres egne årlige prioriteter for 2021 over for Kommissionen.

Af de 49 udtalelser om **Fit for 55-pakken** var ni begrundede udtalelser (som allerede er nærmere beskrevet i det foregående afsnit), og 14 bekræftede blot, at forslaget var i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Blandt initiativerne i pakken var de mest kommenterede forslaget om ændring af forordningen om drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug (LULUCF)⁷², forslaget om at revidere direktivet om energieffektivitet⁷³, forslaget til et direktiv om vedvarende energi⁷⁴, forslaget om revision af energibeskatningsdirektivet⁷⁵, forslaget til forordning om indførelse af en CO₂-grænsetilpasningsmekanisme⁷⁶, forslaget til en forordning om oprettelse af en social klimafond⁷⁷ og meddelelsen om EU's nye skovstrategi⁷⁸.

Vedrørende forslaget om ændring af forordningen om **drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug (LULUCF)** modtog

⁷² COM(2021) 554 final.
⁷³ COM(2021) 558 final.
⁷⁴ COM(2021) 557 final.
⁷⁵ COM(2021) 563 final.
⁷⁶ COM(2021) 564 final.
⁷⁷ COM(2021) 568 final.
⁷⁸ COM(2021) 572 final.

Kommissionen tre udtalelser⁷⁹ inden for rammerne af den politiske dialog. En af disse udtrykte bekymring over evnen til at opnå klimaneutralitet senest i 2035, bemærkede manglen på incitament til at øge optag (som er nødvendig for at opnå klimaneutralitet), mente, at nøjagtig og harmoniseret rapportering og et sanktionssystem er vigtige elementer for at nå den foreslåede forordnings mål, og mente, at foranstaltninger til opnåelse af klimaneutralitet allerede bør medtages i den fælles landbrugspolitik strategiske planer for 2023-2027. I en anden udtalelse blev Kommissionen anmodet om at udarbejde en konsekvensanalyse, der beskriver de foreslåede foranstaltningers specifikke gennemførlighed og kvantificerer virkningerne af de planlagte ændringer, navnlig omkostningerne og fordelene for Tjekkiet.

I sine svar forklarede Kommissionen, hvordan den planlægger at opnå klimaneutralitet, og hvilke konsekvensanalyser den havde foretaget, inden den fremlagde Fit for 55-forslagene. Med hensyn til 2030- og 2035-målene fremhævede den betydningen af at modtage ambitiøse strategiske planer fra medlemsstaterne for den fælles landbrugspolitik for 2023-2027 og hilste støtten til præcis og harmoniseret overvågning og rapportering samt et sanktionssystem velkommen som væsentlige elementer for at nå målene for den foreslåede forordning.

Kommissionen modtog seks udtalelser om beskatningsdelen af Fit for 55-pakken, tre⁸⁰ om forslaget om indførelse af en **CO₂-grænsetilpasningsmekanisme**⁸¹ og tre⁸², herunder en begrundet udtalelse⁸³, om forslaget til **omarbejdning af energibeskatningsdirektivet**⁸⁴. Med hensyn til CO₂-grænsetilpasningsmekanismen forhørte de nationale parlamenter sig om dens forenelighed med Verdenshandelsorganisationens regler, mekanismens indvirkning på EU's konkurrenceevne og muligheden for midlertidigt at opretholde gratis kvoter. Kommissionen svarede, at forslaget var udformet i overensstemmelse med Verdenshandelsorganisationens regler, at dens konsekvensanalyse viste, at indvirkningen på konkurrenceevnen ville være lav, og at opretholdelse af gratis kvoter risikerer at svække incitamentet til at investere i grønnere produktion. Med hensyn til omarbejdningen af energibeskatningsdirektivet gav den begrundede udtalelse udtryk for bekymring over indgreb i medlemsstaternes skattemæssige beføjelser, men de to andre udtalelser støttede den på trods af en bemærkning om risikoen for dobbeltbeskatning. Med hensyn til sidstnævnte svarede Kommissionen, at energibeskatningsdirektivet og emissionshandelssystemet ikke overlapper hinanden, da førstnævnte fastsætter afgifter på energiforbrug, mens sidstnævnte omhandler emissioner.

Ud over de begrundede udtalelser, der allerede blev kommenteret i det foregående afsnit, modtog Kommissionen generelt positive udtalelser fra tre kamre⁸⁵ om forslagene til **direktivet om vedvarende energi**⁸⁶ og **direktivet om energieffektivitet**⁸⁷. Ligesom i de begrundede udtalelser blev der givet udtryk for en vis kritik af målene i lyset af fristerne i forslagene, navnlig i forhold til varmesektoren. Med hensyn til vedvarende energi understregede et kammer, at kerneenergi bør anerkendes som bæredygtig i EU-klassificeringssystemet, og at det samme bør gælde for gas i en overgangsperiode. Med hensyn til mål og deres konsekvenser understregede Kommissionen, at der var taget hensyn til medlemsstaternes forskellige udgangspunkter ved udarbejdelsen af forslaget og navnlig i forbindelse med forslag til mål og benchmarks for vedvarende energi generelt og i de enkelte sektorer. Kommissionen understregede, at omkostningerne ved produktion af vedvarende energi er faldet betydeligt i det seneste årti takket være teknologiske

⁷⁹ Det polske Senat, det tjekkiske Senát og det spanske Cortes Generales.

⁸⁰ Det tjekkiske Senat, det spanske Cortes Generales og det polske Senat.

⁸¹ COM(2021) 564 final.

⁸² Det tjekkiske Senat, det tyske Bundesrat og det spanske Cortes Generales.

⁸³ Det tjekkiske Senat, som der allerede er kommenteret på i det foregående afsnit.

⁸⁴ COM(2021) 563 final.

⁸⁵ Det polske Senat, det tyske Bundesrat og det spanske Cortes Generales.

⁸⁶ COM(2021) 557 final.

⁸⁷ COM(2021) 558 final.

fremskridt, og at det foreslåede mål på 40 % for andelen af vedvarende energi i EU inden 2030 derfor er økonomisk opnåeligt. For så vidt angår kerneenergiens og naturgassens rolle bemærkede Kommissionen, at den delegerede retsakt om EU-klassificeringssystemet (klima) omfatter visse nukleare og gasrelaterede aktiviteter i kategorien af omstillingsaktiviteter, der er omfattet af klassificeringsforordningens artikel 10, stk. 2, med forbehold af strenge kriterier.

De nationale parlamenter støttede oprettelsen af den **sociale klimafond**⁸⁸ og glædede sig over øremærkningen af 25 % af indtægterne fra emissionshandelssystemet til vejtransport og bygninger til støtte for energiomstillingen for personer, der oplever energifattigdom. Et kammer udtrykte imidlertid også bekymring over den EU-dækkende definition af "energifattigdom" med henblik på at identificere personer og enheder, der har behov for støtte fra fonden, og det mente, at denne definition i højere grad bør tage hensyn til de særlige forhold i de enkelte medlemsstater. Et andet kammer udtrykte bekymring over eksisterende instrumenter i EU-budgettet, der var udformet med henblik på at nå de samme mål.

Med hensyn til den EU-dækkende definition af "energifattigdom" understregede Kommissionen den fleksibilitet, den gav medlemsstaterne til at identificere sårbare husstande, mikrovirksomheder og transportbrugere i overensstemmelse med deres specifikke nationale situation. På samme måde understreges det i forordningen om Den Sociale Klimafond, at medlemsstaterne i samråd med de regionale myndigheder har de bedste forudsætninger for at udforme og gennemføre sociale klimaplaner, der er tilpasset og fokuseret på deres lokale, regionale og nationale forhold. Med hensyn til bekymringerne vedrørende eksisterende instrumenter præciserede Kommissionen, at andre EU-fonde, der støtter medlemsstaternes arbejde hen imod en retfærdig klimaomstilling, har andre mål end Den Sociale Klimafond. De har ikke den samme tidsramme og den samme vægt på specifikke målgrupper, som Den Sociale Klimafond har. En stor forskel i forhold til mange andre fonde var, at den foreslåede sociale klimafond havde et stærkt fokus på behovet for, at medlemsstaterne gennemfører reformer for at begrunde deres anvendelse af fonden.

Forslaget til den nye **EU-skovstrategi for 2030**⁸⁹, som også er en del af Fit for 55-pakken, udløste tre udtalelser⁹⁰. De nationale parlamenter anerkendte skovens betydning for bekæmpelsen af klimaændringer, men de gav udtryk for bekymring over øget centralisering og mere overnationale elementer i strategien, mens traktaten ikke fastsatte en fælles skovpolitik. Desuden blev vurderingen af virkningerne af de påtænkte foranstaltninger for medlemsstaterne kritiseret for at være mangelfuld, og der blev rejst spørgsmål om, hvordan strategien vedrørte den fælles landbrugspolitik, og om de foreslåede foranstaltninger, navnlig den foreslåede produktdekning, var tilstrækkelige til at bekæmpe global skovrydning og ulovlig skovhugst.

Kommissionen svarede, at skove og skovbrug falder ind under EU's delte kompetencer, og at EU i flere tilfælde har udøvet disse beføjelser, f.eks. gennem habitatdirektivet eller træforordningen, samtidig med at nærhedsprincippet altid overholdes. Kommissionen henlede opmærksomheden på den generelle konsekvensanalyse med henblik på at styrke EU's nettoemissionsreduktionsmål for 2030 og på de specifikke lovgivningsforslag under Fit for 55-pakken, for hvilke der blev taget højde for landespecifikke virkninger, baseret på et EU-referencescenario, som medlemsstaterne var blevet hørt om. Den tilføjede, at øget bæredygtighed og hensyntagen til lokale forhold og behov er fælles for både den nye skovstrategi og den nye fælles landbrugspolitik. Hvad angår medlemsstaternes kompetence til at håndhæve kontrolforanstaltninger mod ulovlig skovhugst, vil Kommissionen støtte de nationale myndigheder og fremme en udvidet anvendelse af geospatiale efterretninger. Endelig vil

⁸⁸ COM(2021) 568 final.

⁸⁹ COM(2021) 572 final.

⁹⁰ Den svenske Riksdag, det tjekkiske Senát og det hollandske Eerste Kamer.

fremtidig lovgivning have et progressivt produktanvendelsesområde, der gør det muligt at fokusere på de produkter og råvarer, hvor skovrydning og skovforringelse har størst indvirkning.

I 2021 modtog Kommissionen fortsat udtalelser⁹¹ om den **nye pakt om migration og asyl**, der blev vedtaget den 23. september 2020. Disse udtalelser viste divergerende holdninger, hovedsagelig i forbindelse med solidaritetsmekanismen. Nogle kamre afgav positive udtalelser, hvoraf en anmodede om yderligere oplysninger vedrørende den retlige beskyttelse af flygtninge og de tidsfrister, der er fastsat i forslaget. En anden udtalelse udtrykte tvivl om mekanismens effektivitet og anmodede om, at omfordeling gøres obligatorisk i stedet for at tillade overtagelse af tilbagesendelser. Andre kamre var bekymrede for, at enhver obligatorisk omfordeling baseret på kvoter kunne føre til nationale ubalancer, hvis der ikke blev taget hensyn til den objektive situation i de respektive medlemsstater. Nogle frygtede, at grænseproceduren ville medføre yderligere byrder for medlemsstaterne, og nogle advarede om, at dette forslag ville kræve yderligere investeringer i infrastruktur og personale for at blive operationelt. Mere generelt anmodede kamrene også om en tilgang, der tager hensyn til flygtnings rettigheder på alle proceduremæssige trin, herunder databeskyttelse og appelmuligheder.

Kommissionen understregede i sine svar, at det er vigtigt med en effektiv tilrettelæggelse af overtagelsen af tilbagesendelser. Formålet med dette var gennem en velkoordineret kollektiv indsats fra alle relevante aktører — herunder f.eks. Frontex — at sikre, at tilbagesendelser gennemføres så hurtigt som muligt, og at der tilbydes reel støtte til den støttemodtagende medlemsstat. Medlemsstaterne vil altid kunne vælge mellem mindst to typer solidaritetsforanstaltninger, således at omfordeling hverken er automatisk eller obligatorisk. Medlemsstaterne vil kunne anvende de midler, der er afsat til deres nationale programmer under både den eksisterende Asyl-, Migrations- og Integrationsfond og den nye Asyl- og Migrationsfond til at støtte eventuelle investeringer, der er nødvendige for at understøtte grænseproceduren. Med hensyn til retsbeskyttelse og grundlæggende rettigheder understregede Kommissionen, at alle garantier til enhver tid vil blive garanteret under screeningen, hvilket garanteres af medlemsstaternes forpligtelse til at oprette en uafhængig overvågningsmekanisme.

Kommissionen modtog 17 udtalelser⁹² fra ti kamre⁹³ om **pakken om digitale tjenester** (forordningen om digitale tjenester⁹⁴ og forordningen om digitale markeder)⁹⁵. De nationale parlamenters bemærkninger fokuserede mest på forbrugerbeskyttelse og udpegelse af gatekeepere på store platforme. Flere kamre opfordrede til en præcisering af koordineringen mellem de foreslåede retsakter og de sektorspecifikke regler og anden eksisterende lovgivning. Et kammer understregede behovet for at beskytte medlemsstaternes ret til at bevare mediepluralismen. Flere kamre udtrykte bekymring over definitionen af ulovligt indhold og fjernelsen heraf og opfordrede enten til yderligere lovgivningsforslag vedrørende lovligt, men skadeligt indhold eller til at overlade de relevante afgørelser til uafhængige domstole. Flere kamre ønskede, at den foreslåede pakke skal tackle udbredelsen af desinformation.

I sine svar forklarede Kommissionen, at den nye pakke var blevet udarbejdet omhyggeligt, så den passer ind i den eksisterende retlige ramme, og den understregede, at medlemsstaternes myndigheder ville være involveret i håndhævelsen heraf og kunne anmode Kommissionen om at

⁹¹ Det tyske Bundesrat, det græske Vouli ton Ellinon, det maltesiske Kamra tad-Deputati og den portugisiske Assembleia da República.

⁹² Der blev modtaget en yderligere udtalelse om COM(2020) 842 final fra den franske Assemblée nationale den 5. januar 2022.

⁹³ Det franske Sénat, det italienske Camera dei Deputati, det nederlandske Eerste Kamer, det danske Folketing, det polske Senat, det portugisiske Assembleia da República, det tyske Bundesrat, det tjekkiske Senát, det tjekkiske Poslanecká sněmovna og det spanske Cortes Generales.

⁹⁴ COM(2020) 825 final.

⁹⁵ COM(2020) 842 final.

indlede undersøgelser af udpegningen af gatekeepere. I den forbindelse var udpegelsesmekanismen baseret på kvantitative og kvalitative kriterier, og der var mulighed for at reagere på hurtige ændringer i den digitale sektor ved at justere tærsklerne. Med hensyn til mediefrihed understregede Kommissionen, at forslagene ikke på nogen måde hæmmer mediepluralismen, men tværtimod vil styrke mediernes rolle i de europæiske samfund. Forordningen om digitale tjenester indeholdt en lovgivningsmæssig ramme for bekæmpelse af ulovligt indhold, som skabte den rette balance mellem at pålægge digitale formidlingstjenester klare forpligtelser og beskytte ytrings- og informationsfriheden. Domstolene bør i sidste ende træffe afgørelse om, hvorvidt indholdet er ulovligt, for at beskytte alle berørte parter rettigheder og legitime interesser. For så vidt angår skadeligt indhold, herunder desinformation, vil meget store onlineplatforme være forpligtet til at vurdere og dermed afbøde de systemiske risici, som deres systemer kan skabe.

Forslagene om EU's digitale covidcertifikat⁹⁶ udløste udtalelser fra syv kamre⁹⁷, som alle var positive. En udtalelse gav imidlertid også udtryk for betænkeligheder med hensyn til behandlingen af personoplysninger og varigheden af covid-19-certifikatets gyldighed. Det italienske Senato understregede, at EU-medlemsstaterne har ret til at give adgang til deres område i henhold til deres lovgivning, herunder for personer, der ikke kunne fremlægge et digitalt EU-covidcertifikat. I sine svar understregede Kommissionen, at forordningen følger princippet om dataminimering, der er nedfældet i den generelle forordning om databeskyttelse. Der vil ikke blive oprettet en europæisk database for vaccination, test eller restitution efter covid-19, men det vil være muligt at foretage en decentraliseret kontrol af digitalt underskrevne interoperable certifikater. Desuden var hovedforordningen fleksibel nok til at reagere på ny videnskabelig dokumentation og vejledning. Det vil ikke berøre medlemsstaternes kompetence til at træffe afgørelse om de mest hensigtsmæssige foranstaltninger til beskyttelse af folkesundheden. Enhver begrænsning af den frie bevægelighed bør dog ikke gå ud over, hvad der er strengt nødvendigt, og der bør ikke skelnes mellem rejsende på grundlag af deres nationalitet.

Ud over ovennævnte begrundede udtalelser udløste **forslaget til direktiv om passende mindstelønninger i Den Europæiske Union**⁹⁸ yderligere syv udtalelser. Nogle fremsætter kritik, mens andre generelt støtter forslaget mål om at forbedre mindstelønnes tilstrækkelighed og udvide arbejdstagernes adgang til mindstelønsbeskyttelse, samtidig med at de fremsætter yderligere forslag⁹⁹. Et parlament mente, at det valgte retsgrundlag gav EU supplerende og understøttende kompetence, som ikke kunne anvendes på lønområdet. I udtalelsen blev det anført, at en henstilling fra Rådet ville have været et mere hensigtsmæssigt retsinstrument end et direktiv. To parlamenter gjorde indsigelse mod, at der blev foreslået forskellige betingelser for medlemsstater med lovbestemte mindstelønninger og medlemsstater, der anvender kollektive overenskomstforhandlingsystemer, og de betragtede dette som en overtrædelse af proportionalitetsprincippet. Nogle kamre understregede behovet for specifikke foranstaltninger, der er tilpasset de enkelte medlemsstater, for at imødegå løndumping og social dumping. Et kammer opfordrede til effektiv håndhævelse af lovbestemte mindstelønninger ved at styrke tilsyn, kontrol og inspektioner på stedet. Et andet parlament mente, at det var

⁹⁶ COM(2021) 130 final og COM(2021) 140 final.

⁹⁷ Det tjekkiske Senát, det tjekkiske Poslanecká sněmovna, den portugisiske Assembleia da República, det franske Sénat, det italienske Senato della Repubblica (2 udtalelser), det rumænske Senat og det spanske Cortes Generales.

⁹⁸ COM(2020) 682 final.

⁹⁹ Det bulgarske Narodno Sabranie, Portugals Assembleia da República, det italienske Senato della Repubblica, det ungarske Országgyűlés, det italienske Camera dei Deputati, det østrigske Nationalrat og det græske Vouli ton Ellinon.

nødvendigt at se nærmere på beskyttelsen af søfarende, der arbejder på skibe, der er registreret under en EU-medlemsstats flag, men som har fast bopæl i tredjelande.

I sine svar forsikrede Kommissionen parlamenterne om, at det foreslåede direktiv ikke satte spørgsmålstejn ved de særlige forhold i de nationale systemer og traditioner og fuldt ud respekterede de nationale kompetencer og arbejdsmarkedsparternes autonomi i overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet og inden for rammerne af EU's kompetence på lønområdet. Kommissionen understregede, at alle medlemsstater — dem med lovbestemte mindstelønninger og dem med kollektive overenskomstforhandlinger — ville skulle kontrollere behovet for politiske og lovgivningsmæssige ændringer. De kunne dog frit beslutte, hvordan mindstekravene i forslaget skal overholdes. For så vidt angår skærpet kontrol bemærkede Kommissionen medlemsstaternes ansvar med hensyn til lovbestemte mindstelønninger. Det samme gælder udformningen af konkrete foranstaltninger vedrørende kollektive overenskomstforhandlinger.

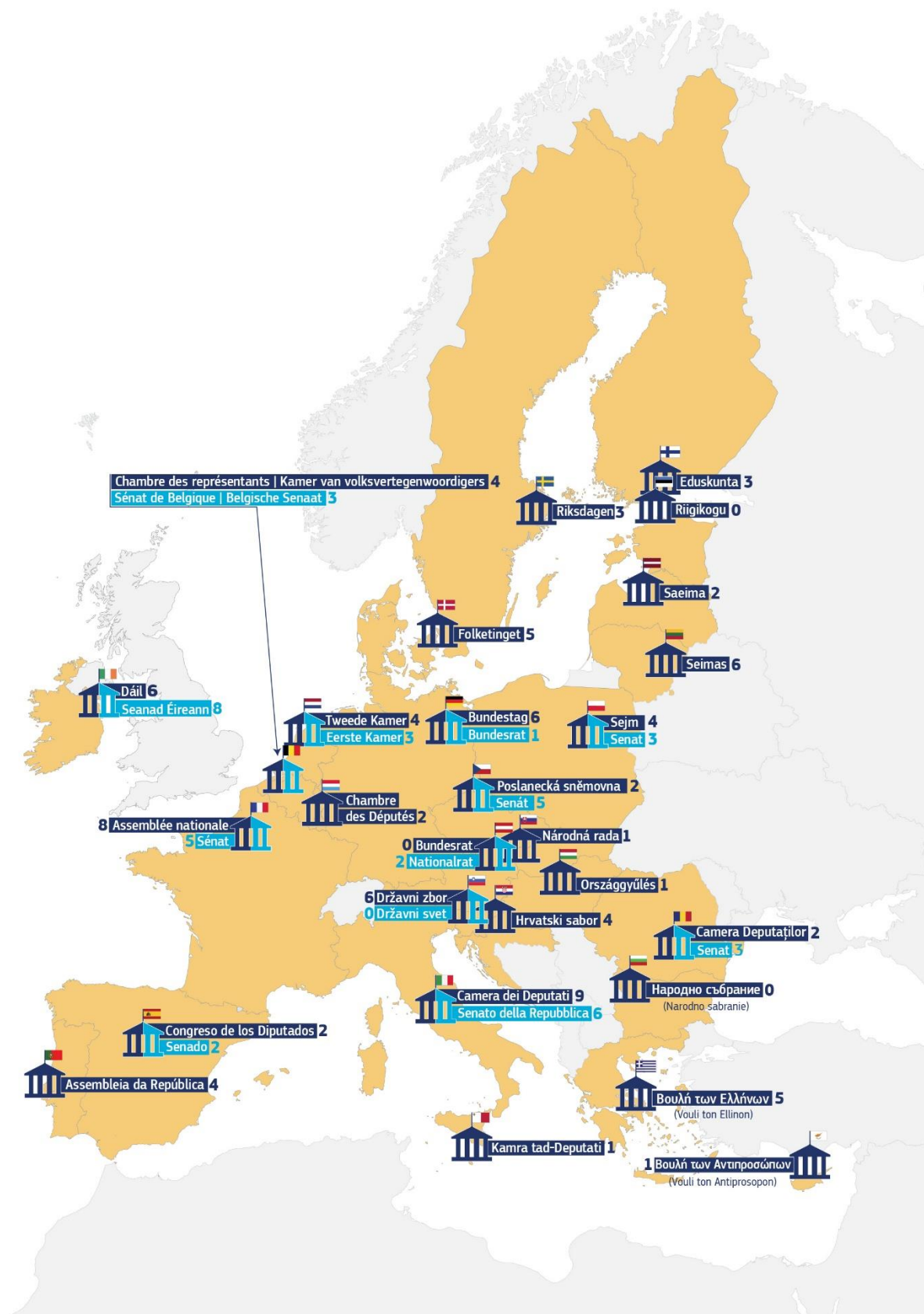
Bilag 3 indeholder en liste over de individuelle initiativer fra Kommissionen, der udløste mindst fem udtalelser.

5. KONTAKTER, BESØG, MØDER, KONFERENCER OG ANDRE AKTIVITETER

Kommissionens besøg i og møder med nationale parlamenter

Den mundtlige politiske dialog mellem Kommissionen og de nationale parlamenter omfatter forskellige former for interaktion: kommissionsmedlemmers besøg i de nationale parlamenter, de nationale parlaments delegationsbesøg i Kommissionen, Kommissionens deltagelse i interparlamentariske møder og konferencer (herunder Konferencen af De Europæiske Parlameters Europaudvalg "COSAC"), Kommissionens præsentationer for de faste repræsentanter for de nationale parlamenter i Bruxelles, igangværende debatter om Kommissionens arbejdsprogrammer og dialoger i forbindelse med det europæiske semester.

**Antal besøg i og møder med nationale parlamenter
fra medlemmer af Kommissionen i 2021 (i alt for alle medlemsstater: 130)**

I 2021 aflagde Kommissionens medlemmer 130 besøg i de nationale parlamenter eller møder med de nationale parlamenters delegationer og nåede ud til næsten alle nationale parlamenter og kamre, hvilket er en betydelig stigning i forhold til de to foregående år (101 i 2020 og 55 i 2019). Formatet for disse arrangementer (72 fysiske og 58 via videokonference) afspejlede udviklingen i covid-19-pandemien, hvor de fleste virtuelle møder fandt sted i årets første halvdel, og de fleste fysiske møder fandt sted i årets anden halvdel. Rapporten om retsstatsprincippet var det emne, der blev drøftet mest ved disse arrangementer, men den europæiske søjle for sociale rettigheder, konferencen om Europas fremtid og Kommissionens arbejdsprogram for 2022 blev også ofte taget op.

I 2021 gav Kommissionens tjenestemænd 36 præsentationer (alle via videokonference) til repræsentanter for de nationale parlamenter i Bruxelles om forskellige emner såsom EU4Health, EU's vaccinestrategi, forbindelserne mellem EU og Det Forenede Kongerige, handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder, Myndigheden for Kriseberedskab og -indsats på Sundhedsområdet (HERA), Fit for 55-pakken, konferencen om Europas fremtid, bedre regulering, den strategiske fremsynsrapport eller meddelelsen om Arktis. Præsentationerne via videokonference gjorde det ikke blot muligt at udvide publikum til at omfatte embedsmænd fra de nationale parlamenter i hovedstæderne og dermed øge antallet af deltagere og forbedre Kommissionens opsøgende arbejde over for de nationale parlamenter, men gav også mulighed for at arrangere mange flere præsentationer end i de foregående år (sammenlignet med 23 i 2020 — hvor præsentationer både var fysiske og via videokonference — eller 13 i 2019, hvor de alle var fysiske).

Interparlamentariske møder og konferencer

På grundlag af erfaringerne fra det foregående år fortsatte det interparlamentariske samarbejde¹⁰⁰ i form af videokonferencer, generelt med deltagelse af medlemmer af Kommissionen, herunder:

- Konferencen af de Europæiske Parlamenters Europaudvalg (COSAC)¹⁰¹
- den europæiske parlamentariske uge¹⁰²
- gruppen for Fælles Parlamentarisk Kontrol vedrørende Europol¹⁰³
- forskellige interparlamentariske konferencer¹⁰⁴ og udvalgsmøder¹⁰⁵.

¹⁰⁰ Nærmere oplysninger om disse møder findes i Europa-Parlamentets rapport om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter: <http://www.europarl.europa.eu/relnatparl/en/home/annual-reports.html>.

¹⁰¹ COSAC — hvor Kommissionen har observatørstatus — er det eneste interparlamentariske forum, der er nedfældet i traktaterne, i protokol nr. 1 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union. Nedenfor gives et resumé af møderne i 2021. For yderligere oplysninger henvises til <https://secure.ipex.eu/IPEXL-WEB/conferences/cosac>.

¹⁰² Den europæiske parlamentariske uge samler parlamentarikere fra EU-, kandidat- og observatørlande for at drøfte økonomiske, budgetmæssige, miljømæssige og sociale spørgsmål. Den blev afholdt fra Europa-Parlamentet den 22. februar og bestod af et plenarmøde, som kommissionsformand Ursula von der Leyen deltog i, og fire parallelle interparlamentariske udvalgsmøder med deltagelse af ledende næstformand Frans Timmermans og kommissærerne Paolo Gentiloni, Johannes Hahn og Nicolas Schmit.

¹⁰³ Den afholdt sit 8. og 9. møde den 1.-2. februar i Lissabon og den 25.-26. oktober i Europa-Parlamentet med deltagelse af kommissær Ylva Johansson.

¹⁰⁴ Interparlamentariske konferencer for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, der blev afholdt den 4. marts med deltagelse af den højtstående repræsentant/næstformanden, Josep Borrell, og kommissær Jutta Urpilainen, og den 9. september med deltagelse af den højtstående repræsentant/næstformanden, Josep Borrell, og kommissær Janez Lenarčič. Interparlamentarisk konference om covid-19: sundhedsmæssige og sociale virkninger, som blev afholdt fra Lissabon den 13. april, med deltagelse af kommissærerne Stella Kyriakides og Nicolas Schmit. Interparlamentarisk konference på højt plan om migration og asyl i Europa, der blev afholdt den 14. juni og den 10. december med deltagelse af næstformand Margaritis Schinas. Interparlamentarisk konference om udvikling af landdistrikter, landbrug og territorial samhørighed, der blev afholdt i Lissabon den 16. juni

På COSAC's LXV plenarmøde, der blev afholdt via videokonference fra Lissabon den 31. maj-1. juni, var Kommissionen stærkt repræsenteret af næstformændene Dubravka Šuica og Margaritis Schinas og kommissærerne Nicolas Schmit og Paolo Gentiloni. De emner, der blev drøftet, omfattede gennemgangen af det portugisiske formandskab, den sociale model i den tredobbelte økonomiske, digitale og klimamæssige omstilling, de nationale parlamenters rolle i gennemførelsen af de nationale genopretnings- og resiliensplaner og status for konferencen om Europas fremtid. Næstformand Šuica deltog også i COSAC's LXVI plenarmøde, der blev afholdt via videokonference fra Ljubljana den 29.-30. november, og kommissær Olivér Várhelyi deltog med en videomeddelelse. Blandt de emner, der blev drøftet, var revisionen af det slovenske formandskab, det europæiske perspektiv for Vestbalkan, unges fremtidige rolle i og uden for EU's beslutningsprocesser og konferencen om Europas fremtid.

De to regelmæssige COSAC-formandsmøder blev også afholdt via videokonference fra Lissabon og Ljubljana henholdsvis den 11. januar og den 19. juli. Mødet i januar med deltagelse af kommissær Elisa Ferreira fokuserede på det portugisiske formandskabs prioriteter og på genopretning og modstandsdygtighed. Mødet i september med deltagelse af kommissær Thierry Breton fokuserede på det slovenske formandskabs prioriteter og cybersikkerhed.

Videokonferenceformatet gjorde det muligt for COSAC at afholde flere uformelle tematiske udvekslinger¹⁰⁶ i samarbejde med Kommissionen ud over de regelmæssige arrangementer og dermed fremme en tættere politisk dialog mellem de nationale parlamenter og Kommissionen.

Efter COSAC-formandsmødet den 11. januar 2021 underskrev og udsendte 34 delegerede fra de nationale parlamenter den 16. februar en skrivelse, hvori formændene for Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet og Kommissionen blev anmodet om at give de nationale parlamenter en aktiv rolle i den fælles erklæring om **konferencen om Europas fremtid**, som skulle vedtages af de tre institutioner. Denne fælles erklæring, der blev undertegnet den 10. marts 2021, sikrede sammen med konferencens forretningsorden et stærkt parlamentarisk element. De nationale parlamenter deltog med 108 repræsentanter — på linje med antallet af repræsentanter for Europa-Parlamentet og borgere i konferencens plenarmøde — og COSAC's formandstrojka var

med deltagelse af kommissær Janusz Wojciechowski. Interparlamentarisk konference om stabilitet, økonomisk samordning og styring i Den Europæiske Union, der blev afholdt i Ljubljana den 28. september med deltagelse af kommissær Johannes Hahn og kommissær Paolo Gentiloni.

¹⁰⁵ Interparlamentarisk konference i anledning af den internationale kvindedag 2021 med deltagelse af formand Ursula von der Leyen (4. marts). Interparlamentarisk konference om reform af den europæiske valglov og Parlamentets undersøgelsesbeføjelse med deltagelse af næstformand Věra Jourová (22. juni). Interparlamentarisk konference om at "vende kræftudviklingen: de nationale parlamenters syn på Europas kræfthandlingsplan" med deltagelse af kommissær Kyriakides (27. september). Interparlamentarisk konference om kunstig intelligens og det "digitale årti" med deltagelse af ledende næstformand Margrethe Vestager (8. november). Interparlamentarisk møde om de nationale parlamenters forventninger til konferencen om Europas fremtid med deltagelse af næstformand Dubravka Šuica (9. november). Interparlamentarisk konference om udenlandsk indblanding i alle demokratiske processer i Den Europæiske Union, herunder desinformation (9. november). Interparlamentarisk møde om udvikling af strategiske planer under den fælles landbrugspolitik i hver medlemsstat med deltagelse af kommissær Janusz Wojciechowski (18. november). Interparlamentarisk konference om udryddelse af vold mod kvinder. Interparlamentarisk konference den 9. december om retsstatssituationen i EU med deltagelse af kommissær Didier Reynders (30. november).

¹⁰⁶ I 2021 fandt der seks sådanne arrangementer sted med deltagelse af Michel Barnier om handels- og samarbejdsaftalen mellem EU og Det Forenede Kongerige (25. januar), næstformand Věra Jourová om den europæiske handlingsplan for demokrati (28. januar), kommissær Stella Kyriakides om den europæiske sundhedsunion (8. februar), ledende næstformand Valdis Dombrovskis om revisionen af handelspolitikken og genopretnings- og resiliensfaciliteten (7. april), ledende næstformand Margrethe Vestager om prioriterede digitale emner, navnlig forordningen om digitale tjenester (12. oktober), og kommissær Kadri Simson om en grøn og retfærdig energiomstilling (9. november).

fast observatør i konferencens bestyrelse. Desuden ledede de nationale parlamenter to af konferencens arbejdsgrupper om digital omstilling og migration.

I et brev underskrevet den 1. juni 2021 hilste COSAC-trojkaen (Tyskland-Portugal-Slovenien) disse ordninger for de nationale parlamenter velkommen.

Med hensyn til konferencen har Kommissionen primært samarbejdet med de nationale parlamenter gennem COSAC (næstformand Šuica holdt hovedtaler ved flere interparlamentariske arrangementer), og den har trukket på bemærkninger og forslag fremsat i to udtalelser¹⁰⁷ og i en fælles erklæring¹⁰⁸. I dette input beklagede de nationale parlamenter, at deres repræsentanter kun fik observatørstatus uden stemmeret i bestyrelsen, og de opfordrede til, at konferencen omfattede nationale parlamenter fra lande på Vestbalkan, der ønsker EU-medlemskab. De nationale parlamenter opfordrede også til, at institutionelle spørgsmål tages op på konferencen, f.eks. en forlængelse af den otteugers kontrolperiode for nærhedsprincippet og indførelse af et "grønt kort", der giver parlamenterne mulighed for at foreslå nye initiativer eller ændringer af eksisterende initiativer.

Ratifikation af afgørelsen om egne indtægter

Afgørelsen om ordningen for Unionens egne indtægter¹⁰⁹ blev vedtaget af Rådet den 14. december 2020, og alle medlemsstater skulle godkende den i overensstemmelse med deres respektive forfatningsmæssige bestemmelser, før den kunne træde i kraft¹¹⁰. I 22 medlemsstater¹¹¹ omfattede dette parlamentarisk ratificering. Det tog mere end to år at afslutte den tidligere ratificering¹¹². Da det hastede med at lancere NextGenerationEU-genopretningsinstrumentet inden for seks måneder og senest den 31. maj 2021, havde alle medlemsstater denne gang rent faktisk underrettet Rådet om deres ratificering. Den 1. juni 2021 trådte afgørelsen i kraft, og låntagningen til NextGenerationEU-genopretningsinstrumentet på markederne kunne begynde.

I overensstemmelse med den nationale forfatningsmæssige og politiske kontekst blev de nationale parlamenter inddraget i hele proceduren fra ratificering af afgørelsen om egne indtægter til påbegyndelsen af finansieringen af genopretningsprojekter. I nogle medlemsstater var der en debat om, hvorvidt genopretningsplanen ville danne præcedens for EU's låntagning eller være en engangsløsning. I et tilfælde udløste ratificeringsproceduren en sag ved forfatningsdomstolen i det pågældende land¹¹³. De nationale parlamenter spillede også en vigtig rolle i godkendelsesprocessen for de nationale genopretnings- og resiliensplaner i overensstemmelse med hver medlemsstats forfatningsmæssige struktur ved at bemyndige deres finansministre til de rådsmøder, der vedtog gennemførelsesafgørelser, hvormed midlerne kunne udbetales. Kommissionens formand, Ursula von der Leyen, understregede også i sin erklæring på

¹⁰⁷ Det tjekkiske Poslanecká sněmovna og det tyske Bundesrat.

¹⁰⁸ Indlæg fra 12 parlamentsformænd fra Sydøsteuropa og Visegrád-gruppen af lande, se <https://v4.parlament.hu/en/-/10th-meting-of-speakers-of-parliaments-of-southeast-european-countries-with-the-participation-of-the-speakers-presidents-of-the-v4-parliaments-24-september-2021?redirect=%2Fen%2F>.

¹⁰⁹ Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 — EUT L 424 af 15.12.2020.

¹¹⁰ I henhold til artikel 311 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

¹¹¹ Belgien, Bulgarien, Tjekkiet, Danmark, Tyskland, Estland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Kroatien, Italien, Litauen, Luxembourg, Ungarn, Malta, Nederlandene, Østrig, Polen, Portugal, Rumænien, Finland og Sverige.

¹¹² Afgørelsen blev vedtaget i maj 2014 og trådte i kraft i oktober 2016.

¹¹³ Den 15. april 2021 besluttede den tyske forfatningsdomstol (Bundesverfassungsgericht) ikke at udstede et midlertidigt forbud mod ratificeringen af afgørelsen om egne indtægter.

COSAC's plenarmøde i december 2020, at de nationale parlamenters erfaringer og input kunne være meget værdifulde i forbindelse med udarbejdelsen og gennemførelsen af planerne¹¹⁴.

6. DE REGIONALE PARLAMENTERS ROLLE

De regionale parlamenter bidrager indirekte til Kommissionens forbindelser med de nationale parlamenter. I henhold til protokol nr. 2 skal de nationale parlamenter, når de kontrollerer, om udkast til EU-retsakter overholder nærhedsprincippet, med henblik på at afgive begrundede udtalelser, når det er relevant, konsultere de regionale parlamenter, der har lovgivningsbeføjelser.

Medlemmerne af de regionale parlamenter er også repræsenteret i Regionsudvalget, der udfører overvågningsaktiviteter gennem nærhedsovervågningsnetværket og sin onlineplatform, som skal understøtte deltagelsen af regionale parlamenter med lovgivningsbeføjelser i den tidlige varslingsmekanisme vedrørende overvågningen af overholdelsen af nærhedsprincippet (REGPEX)¹¹⁵. De deltager også via RegHub-netværket i Kommissionens Fit for Future-platform, som er en del af dens indsats for bedre regulering¹¹⁶.

Selv om traktaterne ikke indeholder bestemmelser, der udtrykkeligt omhandler direkte interaktion mellem Kommissionen og de regionale parlamenter, tager Kommissionen hensyn til deres bidrag. Flere regionale parlamenter¹¹⁷ forelagde et stigende antal beslutninger direkte for Kommissionen om forskellige spørgsmål såsom samhørighedspolitik og regionale spørgsmål, europæiske spørgsmål (herunder konferencen om Europas fremtid) og globale spørgsmål såsom adgang til vacciner, menneskerettigheder og mindretalsrettigheder i hele verden. Nogle bidrag fokuserede på specifikke meddelelser fra Kommissionen¹¹⁸ og lovgivningspakker eller -forslag¹¹⁹. Ud over udtalelser deltog de regionale parlamenter i Kommissionens offentlige høringer, selv om denne kanal hidtil kun er blevet anvendt aktivt af ét regionalt parlament, som indsendte svar på flere offentlige høringer, som Kommissionen havde iværksat¹²⁰. Et regionalt parlament anvendte en anden kanal og afgav to udtalelser gennem et nationalt parlament¹²¹. Ud

¹¹⁴ https://youtu.be/qxg_cGIO0iA?t=388.

¹¹⁵ <http://portal.cor.europa.eu/subsidiarity/regpex/Pages/default.aspx>. Yderligere oplysninger om Regionsudvalgets aktiviteter vedrørende kontrol med overholdelsen af nærhedsprincippet findes i afsnit 2.4.

¹¹⁶ Yderligere oplysninger om Fit for Future og RegHub findes i afsnit 2.1 og 2.4.

¹¹⁷ De regionale parlamenter i Flandern, Vallonien og hovedstadsregionen Bruxelles (Belgien), Bayern (Tyskland), Balearerne og Baskerlandet (Spanien), Oberösterreich (Østrig), Nedre Schlesien og Subkarpati (Polen), Liberec-regionen (Tjekkiet), provinsrådet i Friesland (Nederlandene) og den europæiske conference for formændene for de tysksprogede parlamenter i Østrig, Tyskland, Belgien og Italien. I alt fremlagde de 50 resolutioner i 2021 sammenlignet med 33 i 2020.

¹¹⁸ Det europæiske borgerinitiativ "Minority SafePack — one million signatures for diversity in Europe" (C(2021)171), "En renoveringsbølge for Europa — grønnere bygninger, flere arbejdspladser, bedre levevilkår" (COM(2020) 662 final), "Beredskab med hensyn til covid-19-vaccinationsstrategier og ibrugtagning af vacciner" (COM(2020) 680 final), "Handlingsplan for den europæiske søjle for sociale rettigheder" (COM(2021) 102 final), "Det digitale kompas 2030: Europas kurs i det digitale årti" (COM(2021) 118 final), "Vejen til en sund planet for alle — EU-handlingsplan: "Mod nulforurening for vand, luft og jord" (COM(2021) 400 final).

¹¹⁹ Om bekæmpelse af hvidvask af penge og af finansiering af terrorisme (COM(2021) 420 final, COM(2021) 421 final, COM(2021) 423 final, og om fremme af energi fra vedvarende energikilder (COM(2021) 557 final).

¹²⁰ Delstaten Bayern indsendte bidrag til mere end 10 offentlige høringer om initiativer under en række forskellige politikker.

¹²¹ Det flamske parlament afgav udtalelser om opdelingen i handelsaftaler og investeringsaftaler og om den europæiske digitaliseringsdagsorden. Ifølge erklæring nr. 51 til traktaterne er det flamske parlament en del af det belgiske nationale parlamentariske system. Kommissionen registrerede derfor disse som udtalelser fra det belgiske Sénat/Senaat og svarede på sidstnævnte.

over skriftlige udvekslinger havde medlemmer af Kommissionen også møder med flere regionale parlamenter¹²².

¹²² Næstformand Dubravka Šuica mødtes med de tyske og østrigske regionale parlamenter, det sydtyrolske parlament (Italien), parlamentet i det tyske sprogsamfund i Belgien (1. februar) og det flamske parlament (Belgien, den 5. maj), og kommissær Thierry Breton mødtes med Saarlands regionale parlament (Tyskland, den 22. november).

7. KONKLUSION

En sammenfatning af udviklingen i 2021 med hensyn til kontrollen med overholdelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet i EU-lovgivningen og med hensyn til forbindelserne mellem Kommissionen og de nationale parlamenter giver mulighed for følgende tre hovedkonklusioner:

For det første afspejler de nationale parlamenters fokus de vigtigste politiske prioriteter, som denne Kommission forfølger, navnlig Fit for 55-pakken, den nye pagt om migration og asyl, den digitale omstilling, den europæiske sundhedsunion og covid-19-pandemien.

For det andet lægger en række nationale parlamenter stor vægt på nærheds- og proportionalitetskontroller af Kommissionens forslag, men der er stadig kun få konkrete betænkeligheder med hensyn til formodede overtrædelser:

- De betænkeligheder, som de nationale parlamenter har givet udtryk for i de fleste begrundede udtalelser, vedrører ikke en konkret formodet overtrædelse af nærhedsprincippet, men snarere hvad de betragter som en utilstrækkelig faktisk begrundelse for udkastene til lovgivningsmæssige retsakter, som ikke giver dem mulighed for at vurdere, om de overholder nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet.
- Procentdelen af udtalelser fra de nationale parlamenter vedrørende kontrol med overholdelsen af nærhedsprincippet var højere i 2021 end i de foregående år — i overensstemmelse med stigningen i antallet af lovgivningsforslag.
- Intet individuelt forslag udløste mere end tre begrundede udtalelser, hvilket er langt under tærsklen for et "gult kort" og under antallet af begrundede udtalelser, for hvilke Kommissionen har forpligtet sig til at gøre de nationale parlamenters bekymringer vedrørende nærhedsprincippet mere synlige ved hjælp af et samlet svar.

For det tredje er forbindelserne mellem Kommissionen og de nationale parlamenter dynamiske og vidtrækkende, men de anvendes i forskelligt omfang af de nationale parlamenter.

- Det er misvisende at bedømme de nationale parlamenters bidrag til den politiske proces på EU-plan udelukkende ud fra det kvantitative antal udtalelser inden for rammerne af nærhedskontrollen og deres umiddelbare virkninger. De bidrager også gennem flere kanaler til mundtlig dialog i forbindelse med møder og interparlamentariske arrangementer.
- De digitale midler, der blev anvendt under covid-19-pandemien, gav mulighed for en mere regelmæssig og frugtbar kontakt mellem Kommissionen og de nationale parlamenter på politisk og teknisk plan.
- Antallet af nationale parlamenter, der deltager i kontrol med overholdelsen af nærhedsprincippet og den skriftlige politiske dialog med Kommissionen, er steget yderligere og har fortsat en tendens siden 2019. Samtidig var der i 2021 også otte nationale parlamenter eller kamre (i fem medlemsstater), som af hensyn til den nationale forfatningsmæssige struktur, politiske traditioner eller politiske valg ikke afgav udtalelser.
- Omkring en tredjedel af de nationale parlamenter eller kamre afgav mere end ti udtalelser i 2021. Som i de foregående år blev næsten 80 % af alle udtalelser sendt af de ti mest aktive parlamenter eller kamre. Blandt disse fokuserede nogle deres udtalelser på, om nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet var blevet overholdt, og de gav ikke udtryk for konkret kritik af eller forslag til Kommissionens forslag.
- Antallet af udtalelser om ikke-lovgivningsmæssige initiativer fra Kommissionen eller om de nationale parlamenters politiske synspunkter eller prioriteter på eget initiativ ligger fortsat på samme høje niveau som i de foregående år, hvilket viser, at en række parlamenter eller kamre gør meget aktivt brug af den skriftlige politiske dialog med

Kommissionen for at gøre deres holdninger kendt tidligt i den politiske proces. Kommissionen har lettet de nationale parlamenters bidrag til offentlige høringer i forbindelse med udarbejdelsen af lovgivningsforslag ved mere klart at identificere deres input.

At sikre, at EU kun griber ind, når det er nødvendigt og kun i det omfang, det er nødvendigt, er fortsat et fælles ansvar og en fælles indsats, hvor en aktiv skriftlig og mundtlig dialog med de nationale parlamenter er afgørende.